

Pest megye megelőzte Bács-Kiskunt

Az élelmezési minisztérium jelentése a begyűjtési verseny állásáról

A megyék versenye egyre hevesebbé válik. Pest megyének hetek óta tartó erős küzdelme után sikerült az élenhaladó Bács-Kiskun megelőznie és ezzel a megyék versenyének élére kerülni. A megyék begyűjtési versenyének rangsora az augusztus 30-ai állapot szerint a következő:

1. Pest, 2. Bács-Kiskun, 3. Csongrád, 4. Hajdu-Bihar, 5. Szolnok, 6. Békés, 7. Heves, 8. Borsód,

9. Nógrád, 10. Baranya, 11. Tolna, 12. Zala, 13. Szabolcs-Szatmár, 14. Vas, 15. Fejér, 16. Komárom, 17. Győr-Sopron, 18. Veszprém, 19. Somogy.

Helycsere történt a járási verseny élén is. A mezőkövesdi járás a harmadik helyről az első helyre lépett előre.

A járások között a mezőkövesdi, a városok versenyében Miskolc, a községek versenyében Ke-

lebia az első.

A termelőszövetkezeti csoportjaink beadási versenye is egyre újabb eredményeket hoz. Az elmúlt hét végén már 958 tészes teljesítméssel a konyergabonabeadási kötelezettségét.

Nagy mértékben emelkedett az elmúlt hét folyamán a 200 százalékon felüli teljesítő dolgozó parasztszám is. Augusztus 30-ig 77.654 ilyen teljesítő volt.

A BANYÁSZ NAP MEGNYITÓJA

A bányász- és energiaügyi minisztérium dolgozói, a bányászszakszervezet központjának munkatársai és a bányászattal kapcsolatos intézmények dolgozói gyűltek egybe szombaton este Budapesten a Vasas színházban, hogy együtt ünnepeljenek az első országos bányásznap előestéjén.

Az ünnepségen megjelent Czottner Sándor elvtárs bányász- és energiaügyi miniszter, Tihanyi Alajos, a bányász- és energiaügyi miniszter helyettese és Jánossi Ferenc elvtárs, a népművelési miniszter első helyettese. Eljötték a Bányász Napra hazánkba érkezett szovjet bányászok és a baráti országok bányászainak küldöttei.

Az ünnepséget Pothornyik József elvtárs, a bányász szakszervezet elnöke nyitotta meg. Viszlelmezte a bányászok sorsá-

ra a Horty rendszerben. A továbbiakban kifejtette, hogy a felszabadulás után a 46. szén- és vasbányászati vállalatok munkavégzését kezdve a munkavégzésen keresztül, a Sztahanov-mozgalmat kifejtésével, a termelékenység emelésével járultak hozzá bányászaink ahhoz, hogy ma a szocializmus építésének ebben a szakaszában olyan eredményekről beszélhessünk, amelyekről a kapitalizmusban álmodni sem mertünk. Emlékeztetett arra, hogy a bányászok állandóan érik a bányászati és Rákosi elvtárs szerető gondoskodását, amit bizonyít ez az ünnepség és az első bányásznap.

A megnyitótán Czottner Sándor elvtárs, bányász- és energiaügyi miniszter mondta: ünnepeljük a bányászati és a Párt Központi Vezetőségének a bányászati fejlesztésével kapcsolatos határozata nagy feladatát: rótt a szénbányászatra, ugyanakkor azonban olyan előnyökkel biztosított a szénbányászban dolgozók részére, amelyek nem találhatók meg iparunk más ágaiban.

Ezután Czottner elvtárs rámutatott a bányászati terén elért eddigi eredményekre, de feltárta a hibákat is, megmutatva azok kiküszöbölésének módját. A Bányász Napra tett felajánlásokkal kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a versenyinduljének a Bányász Nap után sem szabad alábbhagyni. A szovjet tapasztalatok még fokozottabb felhasználásával kell megoldani a bányászati problémákat.

Czottner elvtárs beszéde után ünnepi műsor következett.

Gerő Ernő elvtárs megnyitotta a vas- és fémpari tudományos kutatóintézetet

Szombaton délután Budapesten ünnepélyes keretek között megnyitották a vas- és fémpari tudományos kutatóintézetet. Az ünnepségen Gerő Ernő elvtárs, a Párt Politikai Bizottságának tagja, államminiszter mondott megnyitói beszédet.

Bevezetőben méltatta: milyen hatalmas áldozatok árán hozták létre Pártunk kezdeményezésére a kormány a kutatóintézeteket, mint ahogyan a felszabadulás perce óta támogatja a tudományt és a tudósokat. — Pártunkat az emberiség nagy tanítómestereinek, a nagy tudósainak, Sztyalinnak az az útmutatása vezérli — mondta Gerő elvtárs —, hogy a tudomány feladata megvilágítani az utat a gyakorlati ember számára, a termelés számára, a társadalom anyagi fejlődése számára. — Majd kifejtette Gerő elvtárs: a tudomány csak úgy érheti el eredményt, ha a gyakorlatra támaszkodik.

Gerő elvtárs emlékeztetett, hogy az öt éves tervben országunkat a vas és acél országává, a gépek országává tesszük, iparosítjuk, erősítjük honvédelmünket, ezért a fémpari kutatóintézetnek különösen nagy jelentősége van. Aláhuzta Gerő elvtárs az alumínium-kutatás jelentőségét, majd rámutatott, hogy számos nehéz szinesfémrel is rendelkezünk, s most a geológiai kutatás feladata, hogy ezeket kibányásszuk s a kutatóintézet munkája alapján feldolgozzuk.

A két új nagy kutatóintézet, amelyet ma megnyitunk és átadunk rendezésüknek, mai viszonyainkhoz képest, talán kissé túlméretezett. De a népi demokrácia perspektívájában dolgozik. Ami ma talán kissé túlméretezettnek látszik, holnap szükséges lesz, mert mi sziklaszilárdan bízunk a népi demokrácia jövőjében, népi demokráciánkban, országunkban, népünk szerte korlátlan fejlődési lehetőségében. Mert azaz, hogy országunkban a munkaközpontjaitól határon, hogy országunkban a munkaközpontjaitól a dolgozó parasztsággal szoros szövetségben van hatalmon, azaz, hogy az értelmiség túlnyom-

mó többsége a népi demokrácia oldalán áll, azaz, hogy országunkat olyan harcra készült párt irányítja, mint a Magyar Dolgozók Pártja, azaz, hogy a mi kis országunk nem áll egyedül, hanem részét képezi a népek nagy családjának, a a Szovjetunió állandó követségében, szerte baráti támogatást élvez, megnyitotta népünk, országunk előtt a fejlődésnek ezek a szinte korlátlan lehetőségei — mondta Gerő elvtárs, majd a Párt és a kormány előlegezett bizalmához méltó munkát kívánt az intézeteknek.

Gerő elvtárs beszédét hosszantartó taps fogadta, majd Gillemot László Kossuth-díjas tudós, az intézet igazgatója mondott beszédet.

— JUGOSZLÁVIÁBAN Szabadkán hat személyt állítottak bíróság elé azzal a váddal, hogy „a szabadkai üzemekben agítottak az új Jugoszláv Kommunista Párt mellett”.

— A FRANCIAORSZÁGI Chateaurouxban növekszik az ellenállás az ötezer amerikai megszálló garázdálkodása miatt. „Uj megszálláson esünk át” — hangoztatják a falu lakosai, s feliratokat készítenek: „Az amerikaiak menjenek haza!”

— Az óvodai beiratások az egész országban 3. 4. 5. éven lesznek. Ekvözben csak olyan anyák gyermekeit veszik fel, akik időközben vállalták munkát, vagy akiket az év folyamán áthelyeztek.

Érvényesek a Kossuth-cimeres bankjegyek

A pénzügyminisztérium közli: A Kossuth-cimerrel ellátott bankjegyek egyes hitelesítésekkel szombati érvényes fizeteszeközök és továbbra is forgalomban maradnak. Aki az ellenkezőjét tervezte, valószínű álmot és hitesztelést, vel akarva nem akarva az ellenkező zavarteltő szándékát segít elő.

„Mi van a nagyvilágban?”

„Elmél az Országos Békeutasítást politikai füzetorozatot indított. A füzetorozat — melynek kötetei rendszeres időközönként jelennek majd meg — részletesen ismerteti a nemzetközi politika kiemelkedő fontosságú időszerű kérdéseit s ezzel jelentős segítséget nyújt minden magyar békeharcos számára a nemzetközi politika kérdéseinek, a világméretűekben folyó békeharc összefüggéseinek alapos megismeréséhez.

A füzetorozat első számát Parragi György Kossuth-díjas újságíró írta „Az iráni olaj regénye” címmel.

NEM VALTOZIK AZ IDŐ

Várható időjárás: Változó felhőzet, melyből már kevesebb helyen lesz csapadék. Az élénk, helyenként viharos erősségű szakszervezeti-északi szél csak lassan mérséklődik. A hőmérséklet nyugaton alig változik, keleten csökken.

Rónai Sándor elvtárs az Elnöki Tanács elnöke és Kiss Károly elvtárs külügyminiszter távirata Ho Si Minh-hez és Hoang Minh Giam-hoz

A vietnami nép függetlenségi napja, a Vietnami Demokratikus Köztársaság megalakulásának hatodik évfordulója alkalmából Rónai Sándor elvtárs, az Elnöki Tanács elnöke és Kiss Károly elvtárs külügyminiszter a következő

táviratokat küldték Ho Si Minh-nek, a Vietnami Demokratikus Köztársaság elnökének és Hoang Minh Giamnak, a Vietnami Demokratikus Köztársaság külügyminiszterének:

Ho Si Minh-nek, a Vietnami Demokratikus Köztársaság elnökének.

Szeptember 2-án a vietnami nép függetlenségének napja alkalmából a Magyar Népköztársaság Elnöki tanácsa és a magam nevében legforróbb szorongásainkat fejezem ki. A magyar nép őszinte együttérzéssel figyeli a vietnami népküzdelmét, amelyet a vietnami Munkáspárt vezetésével folytat az imperialista elnyomók ellen. Népünk tudatában van annak, hogy a vietnami nép minden sikere nagymértékben erősíti a Szovjetunió vezetete béketáborát. Az egész magyar nép nevében kívánom, hogy a vietnami nép dicsőséges szabadságharcát mielőbb teljes siker koronázza.

RÓNAI SÁNDOR

a Magyar Népköztársaság Elnöki tanácsának elnöke.

Hoang Minh Giam-nak, a Vietnami Demokratikus Köztársaság külügyminiszterének.

A Vietnami Demokratikus Köztársaság megalakításának hatodik évfordulója alkalmából fogadja legmelegebb üdvözlőmet. A vietnami népnek a vietnami Munkáspárt által vezetett sikeres harca, amelyet az imperialista elnyomók ellen vív, valamint hazája építése terén elért sikerei jelentősen hozzájárulnak a világbéke megvédésének ügyéhez. Őszinte szívből kívánom, hogy az eljövendő évben a népeink közötti barátság még inkább erősödjék, hogy a vietnami nép, amelynek küzdelmét a világ minden szabadságszerető embere lelkesedéssel kíséri, mielőbb felszabadítsa hazája egész területét.

KISS KÁROLY

a Magyar Népköztársaság külügyminisztere.

Tudnivalók a tervekölcsönkötvények harmadik sorsolásáról

Szeptember 6 és 9 között tartják a Zeneművészeti Főiskola nagyteremben a tervekölcsönkötvények harmadik sorsolását. Néhány nap alatt több mint 76.000 nyeresiményt sorsolnak ki és megkezdik a kamatozó kötvények visszafizetését is: több mint 200.000 kötvény kerül törlesztéssel kisorsolásra. A nyeresiménykötvények között a 100.000 forintos főnyeresimény mellett 12 ölvényszer forintos, 25 huszonötözer forintos, 64 tízezer forintos, 190 ötezer, 4.300 ezer, 9.400 ötszáz és 62.600 háromszáz forintos nyeresiményt húznak ki.

Ünnepélyes megnyitóval kezdődik szeptember 6-án a sorsolás. Az első napon 673 húzással 16.4 millió forintot sorsolnak ki. 7-én délután 3 órakor kezdődik a sorsolás: ekkor 1.023 húzással 24.6 millió forint kerül kisorsolásra. 8-án ugyancsak 3 órakor kezdődik a sorsolás és ekkor 25.1 millió forintot sorsolnak ki 1.054 húzással. 9-én, vasárnap reggel 9 órakor kezdik a sorsolást és ezen az utolsó napon 5.8 millió forintot sorsolnak ki a nyerők között. Ekkor húzzák ki a 100.000 forintos főnyeresiményt is.

A napokban neveztek ki a tervekölcsönkötvények harmadik húzásának sorsolási bizottságát, amelynek feladata a húzások ellenőrzése, irányítása és az egész sorsolás gyakorlati lebonyolítása.

A bizottság szeptember 5-én, szerdán, délelőtt tíz órakor tartja alakuló ülését az Országos Takarékpénztár központjában. A bizottság megtárgyalja majd a sorsolás technikai lebonyolítását. Az alakuló ülés után a bizott-

ság tagjai a pánccélteremben ellenőrzik, hogy az előkészített számlévkék hiánytalanul megvannak-e és megnézik, hogy a sorsolási keretek jól működnek-e, majd lepecsételik a kereteket, amelyeket este tíz órakor reggel szállítanak át a sorsolás színhelyére, a Zeneművészeti Főiskolára.

MEGJELENT

„A szemléltető agitáció a politikai felvilágosító munka fontos eszköze”.

című képes füzet. A kiadvány a népnevelők jó tapasztalatait módszeresen gyűjti egybe. A füzetben lévő képek, rajzok, szatirikus rajzok a szemléltető agitáció legjobb eszközeit ismerik. Ára: 1.80 forint. Kapható pártszervezetknél.

BUTORHÓNAP
SZEPT. 1 - SZEPT. 30

BUTORHÓNAP
SZOMBATHELY, Köztársaság-tér 23.

KÖNYVNAP

1951
szeptember 8-9-10

A zalaegerszegi népművelők a pártonkívüliekkel is beszélgetnek már a vezetőségek újjáválasztásáról

Mint mindenütt az országban, Zalaegerszegen is készülnek a pártvezetők a vezetőség újjáválasztására. Fontos esemény ez pártunk életében. Erősödik, szilárdul ezzel a Párt. A Párt erőssége, fejlődése pedig az ország gyorsabb előre haladását jelenti. Ezért ünnep a vezetőségek újjáválasztása az ország minden becsületese dolgozója számára. Ennek szellemében indultak meg a zalaegerszegi népművelők, hogy a párttagság és a pártonkívüli dolgozók között ismeretesebb a vezetőség újjáválasztásának hatalmas jelentőségét. A népművelők felvilágosító munkájukkal segítik, hogy az újjáválasztás a kommunista és a pártonkívüli becsületes dolgozók számára is valóban ünnep legyen.

A népművelők a zalaegerszegi Magasépítő Vállalat 1010-es számú építkezésén már beszélgetnek a pártonkívüli dolgozókkal.

Németh István
sztahanovista

előregyártó műköves bátran mondja meg a véleményét a pártvezetést eddigi munkájáról.

— Nekem a Párt tette lehetővé, hogy mint megbecsült munkás dolgozhassak a szocializmus építéséért a többi becsületes dolgozóval együtt. A mi pártvezetőkünk kisebb hibáktól eltekintve jól dolgozott. A vezetőség tagjai felkerestek, beszélgettek velem is — de csak ritkán. A népművelők is csak néha kerestek fel bennünket. Pedig engem is érdekelnék a Párt határozatai, mert úgy érzem, rám is vonatkozik, segít a munkában. A Párt határozatait jobban ismertessék velünk a népművelők, többet beszéljessenek velünk — mondotta Németh István.

A Konfekció Vállalat üzemi pártvezetésének tagjelöltje Németh Béla elvtárs nem értette:

miért van szükség a vezetőség újjáválasztására?

Megkérdezte a párttitkártól, Kasza Lászlóné elvtársnőtől.

Kasza elvtársnő elmagyarázta Németh elvtársnak.

— A vezető a tagság, a dolgozók előtt felelős munkájáért. Hogyan végeztük feladatunkat? — a választásnál ezt mérlegeli majd a tagság. A vezetőségválasztó taggyűlésen megbeszéljük bennünket, hogy mellőlünk vagyunk-e továbbra is, arra, hogy vezessünk benneteket a feladatok végrehajtására. Aki nem állt helyt, azok helyébe jobbakat, erősebbeket, képzetlebbeket választunk.

Németh elvtárs megértette: azért van most szükség a vezetőség újjáválasztására, hogy a pártvezetéseink élére olyan kommunisták kerüljenek, akik a Párt és a dolgozó nép ügyéért fáradhatatlanok, áldozatos munkát végeznek.

még nem készül megtelelően

A vezetőségek újjáválasztására minden pártszervezet. A II. kerületi pártszervezet vezetősége még a párttagokkal sem beszélgetett erről. A Városi Pártbizottság most a legjobb aktívait küldte az alapszervezetek segítségére, hogy a hibákat kijavítsák és ezeket a feladatokat jól meg tudjuk oldani. A Városi Pártbizottság a Központi Vezetőség határozata szellemében jól szervezi munkáját. A kommunisták taggyűléseken beszélnek meg a vezetőség újjáválasztásának a kérdéséről. Még el kell érni, hogy a népművelők és a vezetőségi tagok mindenütt beszéljessenek erről a kommunista és a pártonkívüliekkel egyaránt. A népművelők jó munkáján mulik, hogy valóban neccas a kommunistáknak, hanem a széles pártonkívüli tömegeknek is ünnep legyen a vezetőségek újjáválasztása. A zalaegerszegi taggyűlésekben ma békeműszakot tartanak a dolgozók a vezetőségek újjáválasztása tiszteletére és egyre több kommunista és pártonkívüli tesz lelkes munkateljesítést a vezetőségek újjáválasztásának napjára.

A béke legjobb harcosai

Tóth József,
Pusztamagyaródi

Sok Tóth József él Pusztamagyaródon, de azt a Tóth Józsefet, aki a 119-es házszám alatt lakik, mindenki ismeri. Ez a Tóth József példát mutat a pusztamagyaródiaknak, hogy hogyan kell a békekért harcolni.

11 hold földje van. Ennyi volt neki a felszabadulás előtt is, de mégis úgy érezte, hogy akkor egész másképp volt, mint ma. Ha Tóth József elment a jegyzőhöz, foghegyről beszéltek vele. Nem így a kulákkal. Ha Tóth Józsefnek adóhátraléka volt, jött a végrehajtó. Ha háborút kezdtek az urak, a kulák fiát felmentették, de nem mentették fel Tóth Józsefet, mert neki csak 11 hold földje volt.

Tóth József ma a falu első emberei közé tartozik.

— A fiam katoná — mondja — ő, ha kell, fegyverrel a kezében védi a hazát, én pedig úgy dolgozom idehaza, hogy munkámmal jól bírjem a békét.

Minden munkában az első. A gabonabeadásnál is. 10 mérséket kellett volna beadnia és ő 10 mérséket 74 kiló gabonát szállított a raktárba. Kötelezettségét 107 százalékkal teljesítette. A baromszi és tojásbeadásnál is példát mutat.

Így harcol a békekért Tóth József pusztamagyaródi dolgozó paraszt.

Szabó János,
Bucsuszentlászló

Három hold földje van Szabó János elvtársnak. A legbecsületebb emberek egyikének ismerik Bucsuszentlászlót. A múltban alig egy hold földje volt, de a felszabadulás után demokráciánktól is kapott 2 holdat s így most már három holdon gazdálkodik.

Szabó elvtárs már régi tagja a Pártnak. 60 éves, de fiatalos fűrészeléssel végez minden munkát, így a pártmunkát is. Az alapszervezetnél vezetőségi tag. Végre elérte, amire a felszabadulás előtt hiába vágyott. Egyik fia tanár, a másik orvostanhallgató, a harmadik pedig az alsófokos állami gazdaság agronómusa. Mindegyik fia tanu.

Szabó elvtárs, mint a pártszervezet vezetőségi tagja, mindenben segíti a községi tanácsot. Fáradhatatlanul dolgozik a gabonabegyűjtés sikeréért. Ő maga jó példával jár elől. Beadási kötelezettségét 276 százalékra teljesítette.

— Azért tettem ezt — mondja Szabó János elvtárs — mert látom azt a szép jövőt, amely gyermekemre vár, ezért tettem, mert a békelv aláírásával kötelezettséget vállaltam, hogy minden erőmmel a békekért dolgozom, a békekért harcolok.

Munkájuk eredménye alapján ellenőrizzük a dolgozókat

A bolsevik vezetés legfontosabb előfeltétele a káderek helyes kiválasztása, szétosztása és nevelése. Lenin és Sztálin arra tanít, hogy az emberek megválasztásának kérdése az építés alapvető kérdése közé tartozik.

Az emberek, a káderek a legértékesebbek, legdöntőbbek az összes értékek között. Azok a sikerek, amelyeket a Bolsevik Párt a kommunizmus építésén terén elért, igen nagy mértékben a párt, szovjet és gazdasági káderek bolsevik nevelésének eredményei. A Párt a kádereket fáradhatatlanul a Lenin-Sztálin ügye iránti határtalan odaadás, emelkedett eszméltség, elhívás és önkritika, a párt- és állami fegyelem legszigorúbb betartása szellemében nevei.

A munkásokat ellenőrizzük — mondja Sztálin elvtárs — nem annyit jelent, hogy ígértek és nyilatkoztak, hanem azt, hogy munkájuk alapján ellenőrizzük őket. A feladatok teljesítését ellenőrizzük nem azt jelenti, hogy csak az irrodából és csak formális jelentések alapján ellenőrizzük, hanem mindenkéltől azt, hogy a munkahelyen a végrehajtás tényleges eredményei alapján végezzük az ellenőrzést.

Nem tudunk vezetni, ha nem ismerjük jól az embereket, ha nem tanulmányozzuk őket gyakorlati tevékenységük közben, ha nem ellenőrizzük őket munkájuk eredményei alapján. A pártszervezeteknek jól kell ismerniük kádereiket, minden egyes pártmunkás előnyeit és hibáit, s úgy kell elosztani őket, hogy mindegyik a helyén érezze magát és a maximumát adja tudásának.

A helyes vezetés követelményei nem mindig tartják be egyes helyi pártszervezetekben. A szovjet területi pártbizottság gazdasági és kulturális építést irányító munkájában például ellenyhult a kádermunka és ilyen módon a pártbizottság nem javította ki idejében a hibázó funkcionáriusok munkáját, nem nevelte őket eléggé a hibák iránti kérlelhetőség.

olyan cselekvő emberekhez, akik képesek biztosítani a rájuk bízott munka konkrét irányítását, a párt és szovjet-fegyelem megszilárdítását. A végrehajtás helyes ellenőrzése ugyanakkor segít a pártszervezeteknek az irrodákukban és aktatologatók felfedezésében és félreállításában.

Egyes pártbizottságok káderek kiválasztó és nevelő munkájukban hibásan gyakran a funkcionáriusok szűk körére támaszkodtak és félték az új fiatal káderek és a nők előtérbe állításától.

A Párt megköveteli szervezettől, hogy rendszeresen dolgozzanak az új fiatal káderek nevelésén és előléptetésén. A pártbizottságok nem mindig foglalkoznak elég gondosan a káderek nevelésével.

A káderek a Párt és az állam aranyalapját jelentik.

A kommunizmus építésében előtűnk álló feladatok megoldásáért vívott harcban szakadatlanul növekednek a követelmények a Párt, szovjet és gazdasági káderekkel szemben. Hogy kádereink az új, növekvő igények színvonalán álljanak, szétválasztani kell gondoskodni róluk, szétválasztani kell fejleszteniük, nevelniük őket.

A kádermunka helyes megszervezése a záloga a pártvezetési és pártpolitikai munka további fejlődésének, a nagy szovjet hazára virágzásáért és a kommunizmus diadaláért vívott harcban ránk váró újabb sikereknek.

lenség, a párt- és állami fegyelem feltétlenül betartása szellemében.

A funkcionáriusok által elkövetett hibák idejében való lelkülszünetes feltárása és kiküszöbölése a helyes kádernevelés elengedhetetlen feltétele. A hibák elkenése, a fogyatékosok liberális kezelése újabb és újabb hibára vezet.

Sztálin elvtárs arra tanít, hogy csak a nyílt és becsületes önkritika légkörben lehet igazi bolsevik kádereket nevelni. Aki hibáit elkenésével kimúlja akarja kádereink önzertét, tönkretesz a kádereket és az önzertüket is.

A bolsevik kritika és önkritika a kádernevelés kipróbált módszere. Erről felelősek lettek meg olykor a szverdlovskai területi pártbizottságban, ahol hogy „megmentsék” a kudarcot váltott pártmunkásokat, az egyik helyről a másikra tették őket.

A káderek megválasztásának művészete abban áll, hogy úgy tudjuk elosztani különböző helyekre a funkcionáriusokat, hogy mindegyikük a helyén érezze magát. Fontos idejében segíteni a pártmunkásoknak, mikor támogatásra van szükségük, ösztönözni őket az első sikereiknél, elősegíteni gyors fejlődésüket.

A káderek ellenőrzése a munka tényleges eredményei alapján hozzásegíti a pártszervezeteket új káderek fejlesztéséhez és kiemeléséhez.

Vádirat a Koreában garázdálkodó gyilkosok ellen

Az amerikai és liszinmanista csapatok koreai gáztetteinek kivizsgálására alakított nemzetközi nőbizottság jelentése

Az amerikai „civilizáció” nyomában...

A bizottság több tagja — Nora K. Rodd (Kanada), Eva Prister (Ausztria), Li Ken (Kína), Cardelaria Rodriguez (Cuba), Maria Ovszjannikova (Szovjetunió), Monica Felton (Anglia) — meglátogatta Huang Hai tartományt, Anak és Szincsen városokat.

A bizottság tagjai megállapították, hogy a megszálló hadsereg Huang Hai tartományban — a légitámadások áldozatain kívül — 120 ezer embert gyilkolt meg. Anak városban az amerikai, angol és liszinmanista csapatok 19.092 embert öltek meg.

A bizottság tagjai felkeresték a Paraszt Bank városi raktárát, amelyet az amerikaiak börtönné alakítottak át. A börtönek öt cellája volt — mindegyik négy méter hosszú és három méter széles. A tanu elbeszélése szerint ezek a cellák annyira zsúfolva voltak, hogy a foglyok még leülni sem tudtak bennük.

Han Nak-Szon parasztasszony, aki a Szan-Szan-Ri-utca 194 alatt lakik, közölte a bizottság tagjaival, hogy férjét Kim Bon-Kvant és sógorát Kim Bon-Kiont 1950. november 10-én letartóztatták és börtönbe vetették. Négy liszinmanista katonai kíséretben két amerikai katonát tartóztatta le őket. Magának Han Nak-Szon-nak sikerült elmenekülnie és elrejtőznie. Elmondotta, hogy férje és sógora csak úgy mint több letartóztatott, paraszt vagy munkás volt s nem volt közülük egy sem, aki hatóságai személy vagy a munkapárt tagja lett volna. A börtönben az anyjával együtt sok gyermek is volt, sokan közülük még a két évet sem érték el.

A börtönben a foglyok 15 napig nem kaptak enni. Vasbaltal verték őket. Egy női tanu elmesélte, hogy a foglyokat egy USA tiszti parancsnoksága alatt álló liszinmanista katonák verték. 1951. november 25-én a foglyokat a gyermekekkel és asszonyokkal együtt kivégezték a magaslatra és eleve nem betemeték őket egy lövészárkba.

Egy másik tanu Kim Szan-Jen nevű idősebb ember — aki a Szei Szan-Ri-utca 172 alatt lakik, elmondta, hogy egész 12 tagú családját — köztük feleségét, fiát, menyét, és két éveses unokáját is letartóztatták. Először nem tudta, hogy mi történt velük, később azonban sikerült megtudnia, hogy a hegyekbe vitték és ott meggyilkolták őket. A város felszabadulása után kutatni kezdett utánuk és megtalálta fiának és menyének tetemét. A holttestek köztéllel voltak összekötözve, sebet nem talált rajtuk, ezért arra következtetett, hogy eleve nem temették el őket. Kim Szan-Jen elmondta, hogy fia egy állami áruháznál dolgozott és csak ezért tartóztatták le, mert élmunkás volt. Őt magát — Kim Szan-Jent október 18-án szintén letartóztatták és október 29-én szabadulni kelt. Azt mondta a bizottság tagjainak, hogy hívó volt és azt gondolta, hogy az amerikaiak mint keresztények rendszeren fognak viselkedni. Nem tudta elhinni, hogy az amerikaiak mint keresztények ilyen vadállati kegyetlenségre képesek.

A bizottság tagjai ezután a másik börtönt keresték fel. Szemtanuk elbeszélése szerint a börtön cellái annyira zsúfolva voltak, hogy a foglyok sem ülni, sem feküdni nem tudtak bennük. A bizottság tagjai a börtönben megtalálták azokat a kínzó eszközöket, amelyekkel az amerikaiak a foglyokat kínozták. Az egyik ilyen eszköz az amerikai hadsereg szabványos Basc-balj ütője volt. (A bizottság tagjai büntültek magukhoz váltak ez az ütő, a börtönfolyosó fapadlóján, a cella körül még mindig jól láthatók a vérvajomok.)

Egy Soj Um-Bok nevű nő, aki a Szan-Nai-Ri-utca 178. számú házában lakik, elmondta, hogy férjét és fiát börtönözték, majd kivégezték. Fiának feleségét annyira elverték, hogy még mindig az ágyán nyoma.

Gépesített munka a kolhozban

A moszkvai terület délkeleti részén, az Oka két partján fekszenek a lukovicei járás nagyterjedésű öntözött rétei, amelyek az Októberi Forradalom előtt földesuraknak és kulákoknak hoztak bőségs jövedelmet. Most kolhoznyájuk legelnek rajta — köztük a Gyegynovo, a 400 parasztagdaságból egyesült „Sztálin”-kolhoz öt csordája.

A falu a folyó mellett lévő ma-hoz legmunkaigényesebb részlege. Itt sem éjjel, sem nappal nem szünetel a munka. A teheneket hosszú, salakbetonból emelt épületben helyezték el. Az épület mentén felszerelt kötélpályán szállítják ide a takarmányt és hordják el a trágyát. Az állatok gondozói sok időt takarítanak meg azzal, hogy az előre kimért takarmányt, amelyet kis kocsik visznek a jászlakhoz, azonnal az állatok elé önthetik.

kolhoz házipítő munkásait épületfaanyaggal. Az egyik műhely tartálékalkatrészeket készít a mezőgazdaság számára, a másik különböző termelészközöket, ismét másikat megjavítja a villanymotorokat s egyéb gépeket. Villamoshegesztő és elektromos árammal dolgozó modern kovácsműhely is dolgozik a kolhozban. Szervezetten végzik a bőr kikészítést, a gyapjúutóztatást, a kerékgyártást és a tejfeldolgozást is.

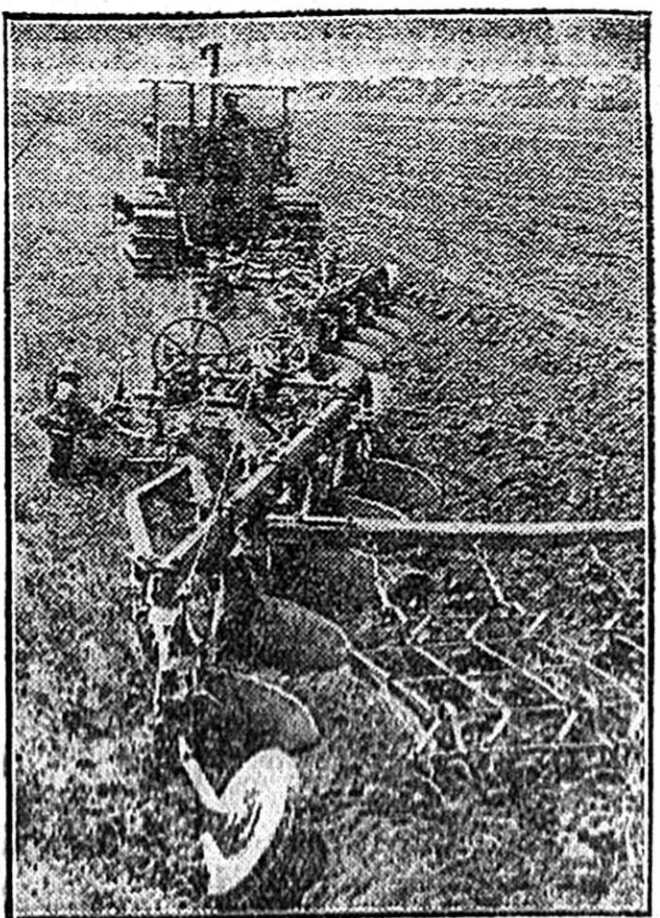
A helyi gép- és traktorállomás gépein kívül a kolhoz saját gépein dolgoznak a földeken. A kolhoz vezetősége a gazdaság fejlesztésére az idén 65 ezer rubelt irányzott elő. Gépesített téglagyárat, új garázst és az állatok számára új nyári szállást építenek. Ezenkívül öntözőgépeket vásárolnak.

— Villanypalát világított házainkba — mondja Fjodor Generalov — már hangszórót is szereltünk, hogy mindenki meghallgathassa a kolhoz rádióközpontjának műsorát. A legjobb állattenyésztők és növénytermesztők átadják mikrofonon keresztül tapasztalataikat. Gyakran hangszóró elmagasított vonalú tudományos előadások, fontos közlemények és szórakoztató kultúráműsorok. A kolhoz saját telefonközponttal is rendelkezik. Minden telepre és minden üzembe, minden brigád- és munkacso-

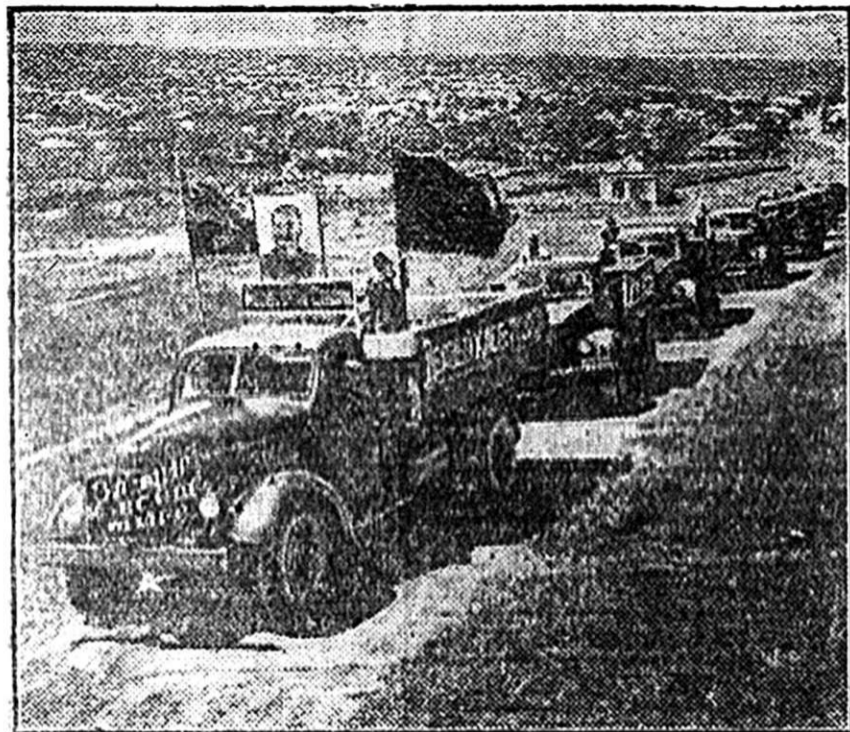
portfvező, valamint minden fejőnő után meggyorsul a lakásépítés, lakásába felszerelték a telefont. Ebben az évben betonkeverőgépet Téglagyárunk üzembehelyezése is vásárolunk. A hatalmas gépesi-

tés fokozása egyre több tapasztalt káder igényel. Kolhozunknak ma már nemcsak gépeszei és villanyszerelői, hanem esztergályosai, marósai, hegesztői és hradósai is vannak, de holnap már mérnökökre is szükségünk lesz. Erről is előre gondoskodunk. Anna Csekonova, Tatjana Madvejava több fiatal kolhozparaszt-nővel együtt azzal a megbízatással indult a műszaki iskolára, hogy mérnöki oklevéllel térjen vissza szülőfalujába, ahol sok munka vár rá.

A „Sztálin”-kolhoz példája is mutatja, hogyan mosódik el fokozatosan a határ a szovjet falu és város között.

Itt az őszi szántás! Az „Sz-80-as” traktor két testű ökhántolós ekét húz s a szántással együtt a boronálás munkáját is elvégzi.

A kolhoz első kötelessége: az állammal szemben fennálló kötelezettség teljesítése. A Sztálin kolhoz az idén is élenjár ebben a munkában. Gabonával megrakott kocsioszlópa — uton az állami begyűjtőhely felé.

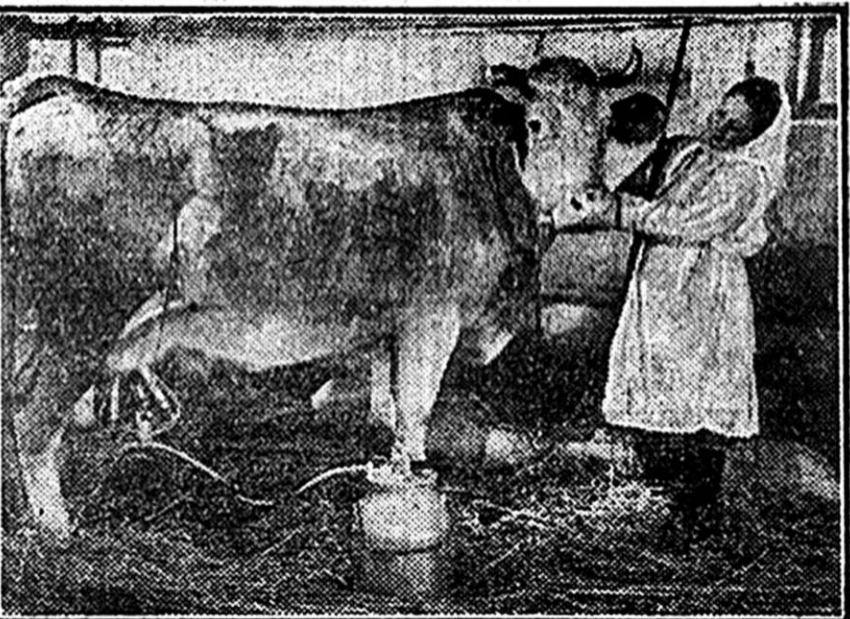
gas dombon fekszik. A házak, a gazdasági épületek és az állattenyésztő telep háttérben emelkedő kolhozüzemek közül kiemelkedik a magas víztorny, amelynek kupoláján vörös zászlót lenget a szél. Közel tíz éve vezeti a kolhozot Fjodor Generalov, a Szocialista Munka Hőse, a Szovjetunió Legfelső Tanácsának küldötte, aki ifjú korában a helybeli földesúr cselédje volt.

A „Sztálin”-kolhoz jövedelme tavaly meghaladta a 3,5 millió rubelt.

— Jövedelmünk a gazdaság fejlődésével együtt növekszik — mondja Generalov. — A legnagyobb figyelmet a munka gépesítésére fordítjuk. 700 hektáros öntözött rétekről nagymennyiségű fűvet, takarmánynövényt, zöldségféléket és gabonát takarítunk be. Hat állattenyésztő telepünkön főleg szarvasmarhát tenyésztünk. A gépesítésnek köszönhetjük, hogy minden munkát időben végzünk el. Villanytelepünk, amely nemrég új

Minden tehen mellé önműködő itatót szereltek, amely már régen nem megy újságszámba a szovjet állattenyésztésben. Külön épületben van a takarmánynyel. Az elektromos répmosó és répvágó gépek naponta több tonna gyökértakarmányt dolgoznak fel. Az állatok számára a főzotechnikus útmutatása szerint különböző takarmányadagokat állítanak össze. Használó takarmánynyel találnak a sertés- és juhtenyésztő telepen is.

Mikor elérkezik a fejés ideje, a gépészek bekapcsolják az önműködő fejőgépek csővezetékéhez vezető légszivattyúkat. A fejőgépek egyenletesen adagolják a tejet az alumínium kannákba. Fehérköpenyes fejőnők ügyelnek fel a gépekre és a telt kannákat kötélpályán irányítják a tejlaboratóriumokba. A munkafolyamatok gépesítése növelte a tejtermelést és fokozta az állatok hozamát. A „Sztálin”-kolhoz 25 fejőnője a moszkvai terü-

Galina Popova fejőnő a múlt évben rekorderedményt ért el „Füzfa” nevű tehenet a legkorszerűbb villamos fejőgéppel feji.

gépeket kapott Leningrádból, 18 termelési részlegnek ad áramot.

— Az állattenyésztő telepen már megkezdődött a takarmányelőkészítés — számol be Leonid Kulesov főgépész. — A fátélep, az állattenyésztő telep, a malom és a mechanikai műhelyek számára továbbítottunk áramot. Most az a szivattyú is dolgozik, amely az artézi kútból a víztornyba juttatja a vizet.

A szarvasmarha-telep a kol-

let 100 legjobb fejőnője közé került. A teheneenként évi 5.000 literes tejhozam már nem szokatlan. Klavgyija Loscsenova és Alekszandra Lityikova fejőnők, a Szocialista Munka Hősei, évi 7000 literes csúcseredményt jelentő tejhozamot értek el. Az egyre szaporodó növendékállatokat kivétel nélkül felnevelik. A kolhoz nem egészen két év alatt teljesítette a kollektív állattenyésztés hároméves tervét.

As egyre gyarapodó gazdaság különböző munkafolyamatok elvégzését követeli meg. Modern gépekkel felszerelt fátélep látja el a

Koreai hadijelentés

A koreai néphadsereg főparancsnoksága közli augusztus 31-én: a néphadsereg egységei, szoros együttműködésben a kínai önkéntesek egységeivel, visszaverték az ellenség fegyveres erőinek az arcvonal különböző szakaszain indított támadásait.

A keleti arcvonalon indított ellenséges támadásokat a koreai néphadsereg katonái és a kínai önkéntesek megállították. Öt nap alatt itt az ellenség több mint

7700 embert vesztett. Megállapítást nyert, hogy az ellenség itt 7 hadosztályt vetett be, azonban olyan súlyos veszteségeket szenvedett, hogy alig tudott előnyomulni. A koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek egységei ellentámadásokat indítottak és visszacserezték állásaikat.

Jangkutól délkeletre több hegy-csúcsot foglaltak vissza, ezenkívül a középső arcvonalon Kumhvátó- és Cservontól északra kisebb ellentámadásokat vertek vissza.

Az amerikaiak kegyetlenül bombázzák az árvíz sújtotta Phenjant

A Pravda phenjani tudósítója, Tkacsenko az amerikaiak újabb kegyetlen gaztettéről számol be. Augusztus 27-28-án Phenjanban és a környező falvak lakóit nagy csapás érte. Ugyanis a halatjanul nagy esőzés következtében a Tedongan folyó váratlanul kiáradt, s elöntötte a város keleti, nyugati és déli részét, és a szomszédos munkásoktelepeket, falvakat. A víz szintje néhol 10 méterre emelkedett. A lakosok éppen

maradt fákra, magaslatokra, vízzel elárasztott faházak tetőire menekültek. Augusztus 29-én reggel — tíz óra időben — 40 amerikai bombázó és vadászgép jelent meg nyilván látták, hogy a városot víz borítja. Ennek ellenére kegyetlen tüzet nyitottak gépfegyverből a tetőkön, fákban, dombokon lévő emberekre. Másfél óra múlva 32 gép ugyanezt megismételte. A vízzel emberi vér festette pirossa.

Nam Ir tiltakozása

az újabb keszoni provokáció ellen

Nam Ir tábornok, a koreai néphadsereg és a kínai önkéntesek küldöttségének vezetője tiltakozott Joy a tengerenagynál az augusztus 30-i újabb provokáció ellen.

Nam Ir megállapítja, hogy augusztus 30-án katonai járőrök a keszoni semleges övezeten belül fekvő Tsm-ongrinál pihtent, amikor 10 egyenruhás dél-koreai katonák megáradta őket, erőszakosan magukkal hurcolták állásaik irányába majd egy dombon át haladva meggyilkolták Jan Sien Te-t és Csan Jen Fen-t. Amikor a milikatonai járőrünk követte a dél-koreai katonákat, az Önök fel-

fegyverzett embereinek egy másik csoportja — behatolva a semleges övezetbe — géppuskával fedezte a délkelet irányban visszavonuló dél-koreai katonákat. Ez az újabb provokáció azt bizonyítja, hogy önök kegyetlen és szándékosan megsemmisítik az egyezményeket.

Nam Ir tábornok a legerélyesebb tiltakozását fejezte ki a provokáció miatt, s határozottan követeli, szigorúan büntessék meg a gyilkosokat, továbbá teljes bizossítékot követel az egyezménynek a másik fél részéről történő minden további megsértésével szemben.

Lapjelentések a provokációról

A londoni Daily Worker és párizsi Ce Soir egybehangzó jelentése szerint dél-koreai csapatok betörték a semleges övezetbe és három mérföldre megközelítették Keszont. A katonai rendőrség megállította a támadókat. A tudósítók kiemelik, az amerikaiak a sanfranciscói értekezlet előtt fel akarják számolni a fegyverszüneti tárgyalásokat, és a felelősséget a koreaiakra és kínaiakra akarják hárítani. Ez a terv azonban nem fog nekik sikerülni.

22-i provokáció óta riadókészültségben van. Javítják a légoltalmi óvóhelyeket és készülnek az ellenség támadásaira. Keszon lakossága — akárcsak az egész koreai nép — mérhetetlenül gyűlöli az ellenséget. Napról-napra jönnek munkások, fiatalok, diákok a Munkapárt városi bizottságához engedélyt kérni, hogy Észak-Koreába utazhassanak. A néphadseregbe akarnak beállni, hogy életüket hazájuk függetlenségéért, békéjéért vívott harcuk áldozzák.

A Német Szocialista Egységpárt felhívása

A Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottsága nyílt levelet intézett a Német Szociáldemokrata Párt és a Német Kommunista Párt tagjaihoz és funkcionáriusaihoz. A levél bevezetőben rámutat, hogy az amerikai imperializmus a szociáldemokrata lakások segítségével mily lázas sietséggel fegyverzi fel Nyugat-Németországot, állítja vissza a fasizmust. Emlékeztet ezután arra a levél, milyen volt Németország politikai fejlődése 1918-tól a hitleri diktatúráig, a háborúig. Figyelemre említi, hogy a Német Szocialista Egységpárt a politikát állítja most helyre a tökéletesen urai a háborúra vezető. A levél ezután kéri a németek leleplezi Schumacher „ellenzéki-ségét” a Mc Cloy-Adenauer politikával szemben, amely nem más, mint a népcsapás, a háborus előkészület, Németország kettészakításának fenntartása.

A levél végül Ernst Thälmann-ra hivatkozza a kommunista és szociáldemokrata elvtársi-szaktársi együttműködésének megteremtésére hív fel, majd kilenc pontban foglalja össze a feladatokát. E pontok: az újrafegyverzés elleni kitartó harc, a haditermelés és hadianyagszállítás megtagadása, a reakciós militarista csoportok haladéktalan felszámolása, a hazaáruló tábornokok és katonatisztek elbocsátása és megbüntetése. „Mindaddig nincs biztosságra a német nép számára a béke, ameddig nem jön létre megőriés az egész nép között, és ameddig egész Németországgal nem kötötték meg a békeszerződést” — szögezi le a levél, majd befejezésül kifejezi reményét, hogy a német munkásmozgalom megtalálja az utat az egységhez és megértéshez.

— KORBASICS PAL elvtársat a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa rendkívüli követléssel és meghatalmazott miniszterrel nevezte ki és megbízta a berni magyar követség vezetésével.

— AMERIKAI SZAKSZERVEZETI VEZETŐK — összesen 187-en — mozgalmat indítanak a legfelső bíróság által az USA Kommunista Pártja 11 vezetője ellen hozott határozatnak felülvizsgálása érdekében.

— AZ USA és a Fülöp-szigetek között egyezmény jött létre a kölcsönös védelemről. Ez az egyezmény a Fülöp-szigeteket teljesen az USA katonai támaszpontjává teszi.

— HAT JUGOSZLAVIAI menekültet vett fel az Ondina olasz halászhajó, akik a Tito-klubb terrorja miatt hagyták el az országot.

András Ferenc olajbányász ma a bányászokkal együtt ünnepel

A gasolintelepen túl, az erdő szélén csövek futnak a föld alatt. Ezekben a csövekben megy az olaj a bázakerettyei tartályokba, onnan tovább, a finomítóba. Ezeket a csöveket a csőtisztító munkások gon-

got akarom kérni, mert a feleségem beteg volt. Megaláztatás, rugás, az jutott bönem.
A megbecsülést a szabadsággal együtt kapta András elvtárs, meg a többi olajmunkás. A neve

ják, hogyan lehet még jobban dolgozni. Erte épült a kultúrház, s most, a bányásznapon nekik, az olajmunkásoknak osztják a jutalmakat.

András elvtárs együtt dolgozik a fiatalokkal, s gyakran beszél nekik erről. Balázs Mária és Kovács Mária nemrég kerültek az olajbányászok közé. András elvtárs nemcsak arra tanítja őket, hogy hogyan kell elzárni a főtöltőt, kifolytatni az olajat, hanem arra is, hogyan becsüljék mostani életüket.

András elvtárs nem száll le napnap után a föld gyomrába. Munkája mégis összefonódik a sokezer bányászéval. A bányák dolgozója a szénhez hozza fel a föld mélyéből, az olajbányászok az olajat. Egyformán küzdenek azért, hogy minél többet termeljenek, mert a szén is, olaj is az ipar kenyere, egyformán szüksége van mindkettőre fejlődő népgazdaságunknak.

A mai napon András elvtárs és minden olajbányász együtt ünnepel a szénbányászokkal, ércbányászokkal — s velük ünnepel az ország népe, köszönti őket hősi munkájukért.

H. K.

doznak, ügyelnek rájuk, hogy az olaj zavartalanul, fennakadás nélkül menjen.

A csőtisztítók között dolgozik András Ferenc elvtárs is. A többiekkel együtt ott megy most az erdő szélén, ahol a domb megszűnik. Beszélgetnek a munkáról: hogyan tudják legelőnyösebben kihasználni a napot? Valamennyien felajánlást tettek a bányásznapra: úgy dolgoznak, hogy a természetben egy pillanatra se legyen fennakadás, úgy dolgoznak, hogy a többi olajmunkással együtt méltóan készüljenek fel a bányászok nagy ünnepére. András Ferenc — csak úgy, mint a többiek — büszke arra, hogy a bányászokhoz tartozik, hogy olajbányásznak nevezheti magát, s együtt ünnepelhet a szénbányászokkal.

András Ferenc közel tíz esztendője dolgozik már a bázakerettyei olajmezőn. Itt dolgozott akkor, amikor az amerikaiak voltak itt az urak. A munkásoknak külön ünnep, megbecsülés, tisztelés? Keserűen mosolyog, ha eszébe jut. „Amerikai világ” volt itt — amelyikben a munkás csak arra való, hogy lenyúzzák róla a bőrt is.

— Megbecsülés? — emlékszik vissza András elvtárs. — Egyszer véletlenül számba felejtettem a cigarettát, úgy mentem be az irodába. Ott rámondítottak: menjen ki azonnal és gondolkodjon egy kicsit az ajtó előtt, mit kell csinálnia, ha az irodába bejön. Tudtam, hogy a cigarettával van baj. Mit tehettem? Kimentem és eloltottam a cigarettát. Vissza se mentem. Pedig egy napi szabadsá-

most a versenytáblára kerül, az irodákban munkástársai ülnek. Szovjet mérnökök segítenek, tanít-

Zala megye eddig 208 bányászt küldött Tatabánya felhívására

A tatabányai bányászok felhívása lelkes visszhangra talált megyénkben. Augusztus 20-ig Zala megye 208 új bányászt küldött a tatabányai felhívására. Ebben nagy segítséget nyújtottak a községi tanácsok. A zala-apáti községi tanács elnöke, a napi munkája mellett a koraregeli és az esti órákban felkeresve a fiatalokat s megmagyarázta a bányászok felhívásának jelentő-

ségét. Elmondta, hogy rohamosan fejlődő iparunknak sok szénre van szüksége, s ahhoz, hogy hazánk az acél és a vas országává váljon, a községek fiataljainak mind nagyobb mértékben kell bekapcsolódnia az ipari munkába.

Munkájuk eredményes volt, mert a községekben 9 parasztfiatal költötte meg a szerződést és indult el a kisterenyei bányához.

A bányásznap ünnepére 10 vagon bányafát küldünk Tatabányára A nagykanizsai állami erdőgazdaság levele

Mi, a nagykanizsai állami erdőgazdaság dolgozói megértettük nagy Pártunk és szeretetű vezérének, Rákosi elvtárs felhívását a szénbányászati előmozdítására. Tudjuk azt, hogy népgazdaságunk elsődleges érdeke a jobb és több szén felszínre hozása. Tudjuk azt is, hogy a széntermelés fokozása elősegíti a nehézipar fejlődését, ami a szocializmus építése szempontjából a legfontosabb követelmény. Új martinkemencéink szénét kívánjuk, hogy acélt adhassanak. Be kívánunk kapcsolódni abba a hősi munkába, ami bányászaink, a szénbányász-

hősei a széntermelés fokozására indították. Elő kívánjuk segíteni az ő munkájukat és rajta keresztül nehéziparunk fejlődését. A szeptember 2-i Bányász Napra felajánljuk, hogy 10 vagon bányafát fogunk küldeni Tatabányára, Várpalotára, Komlóra és Ózd bányászatainak. Kívánjuk nekik, hogy küldeményeinket a további szénbányászati győzelmének eléréséhez használják fel. Üdvözlésünket küldjük nekik a Bányász Nap alkalmával és jószerecsent kívánunk!

A Nagykanizsa
Állami Erdőgazdaság dolgozó.

Üdvözljük a Bányásznapot

Az egész ország ma a bányászokat ünnepli — feljűk, a szénbányászok hősei, az építés nagy-szerű katonái felé száll népünk köszönete, hála, megbecsülése. A szénbányászokkal együtt ünnepelnek ma az olajbányászok is, akik augusztus 19 óta ismét a bányászszakszervezethez tartoznak, egy családba a szénbányák, ércbányák dolgozóival.

Öröm és kitüntetés számunkra, hogy ebbe a családba tar-tozhatunk. A szénbányászok hősi erőfeszítései, a több szénért vívott harcuk minket is fokozottabban harca készítenek a több olajért. A szénre és az olajra egyaránt nagy szükség van az országnak. A szén és az olaj egyaránt a föld mélyéből kell verekedni, fáradságos munkával kibányászni. Közös a harcunk a természet erőivel, egyformán küzdünk a föld mélyének ezernyi titkával — és egy a célunk: országunk erősítése, fejlődő iparunk kenyereinek biztosítása, a szocializmus építése, együtt, há-zánk minden dolgozójával.

Büszkén ünnepeljük a mai napot. Az ásványolajbányászati dolgozói felajánlásokkal, munkaver-sennyel, a munkafegyelmegja-vításával készülték szeptember 2-ra és komoly eredményeket értek el. Az évi felajánlások mellett a bányásznap tiszteletére dolgozóink azzal készültek, hogy Buda-fán felajánlották: évi tervüket ok-tóber 31-re befejezik. Lovászában a különböző berendezések brigád-jai is terminus- rövidítést vállaltak, melynek megtakarítási össze-gé 66 ezer forint.

Az ásványolajbányászati mun-kásai felajánlásaik teljesítésével adják bizonyítékát annak: tudják, milyen feladatok várnak rájuk, mit vár tőlük az ország. A munka minősége és a teljesít-mények fokozásával most már az Ásványolajkutató és Mélyfűró Valla-lat második fűróbrigádja — a Ro-tary 4. után a Rotary 12 — ért el a büszke ezta hánovista címet. Ezért a kitüntető címet küzd a Rotary 9-es berendezés brigádja is. Teljesítményeik alapján remél-

hető, hogy rövidesen kivívják ma-guknak a kitüntetést.
Dolgozóink büszkéek arra a meg-becsülésre, melyben munkájukat az ország részesíti. Most, a bányásznap ünnepe alkalmával nagy-mennyiségű pénzzutalom kerül ki-osztásra az ásványolajbányászati dolgozói között. A jutalom össze-gé csak az Ásványolajkutató és Mélyfűró Vállalatnál több, mint 52 ezer forint.

A bányásznap ünnepén köszö-netünk és hála a Szovjetunió felé száll, azért, hogy ma ünne-pelhetünk. A Szovjetunió a sza-badsággal együtt az ilyen ün-nepeket is elhozta nekünk. Köszönjük azt a segítséget, melyet munkánkhoz, eredményeink eléré-séhez nyújt példájával, munka-módszereinek átadásával, szakér-tőinek tanácsaival, az olajipari felszerelésekkel. Termelésünk mind nagyobb százalékaiban ott van a Szovjetunió mindennapos, baráti segítsége.

Köszönetünk és hála száll a Magyar Dolgozók Pártja, Rákosi elvtárs felé, mely szüntelen gondoskodással kíséri a több olajért vívott harcunkat. Az ásványolaj-bányászati dolgozói a termelés fo-kozásával, a tervek teljesítésével és tullejesítésével fejezik ki kö-zszönetüket.

Igérjük, hogy az ásványolaj-bányászati dolgozói jó mun-kát végeznek itt a határ szélén, ahol néhány kilométernyire az im-perializmust kiszolgáló csatlós, Tito és bandája acsarkodik ered-ményeink ellen. Igérjük, hogy az ásványolajbányászati dolgozói jó építői lesznek országunknak, fá-radhatatlanul küzdenek ötéves tervünk győzelmes végrehajtá-sáért, a szocializmus építéséért. Igérjük, hogy az ásványolajbányá-szati dolgozói jó őrzői lesznek a békének, és minden erőnkkel azon leszünk, hogy jó katonái legyünk annak a nagy tábornak, melyet a béke építésének gondolata fűz egybe.

Szalmári Ferenc
az Ásványolajkutató és Mélyfűró
V. igazgatója.

A Szovjet bányászok a kommunizmus építésében

A szovjet bányászati eredményei világraszólóak. Az új szovjet ember, munkás- és mérnök hazafias lelkesedéssel dolgozik és tanul hazája felvirágoztatásáért. Képünk a Gruz Szovjet Köztársaság egyik bányájában készült, amikor Tamara Dzsananadz bányamérnök a leszállás előtti oktatja és utasításokkal látja el a fiatal bányászokat.

A Donyec-medencei Vörös Csillag bányában a legkorszerűbb gépek felhasználásával folyik a szénbányászat sikereit vívott harc.

Hogyan sabotálják a jugoszláv bányászok a stratégiai nyersanyagok termelését?

A jugoszláv bányászok, feljűs-ségük teljes tudatában, tehék-kel vesznek részt a jugoszláv nép békeharcaiban és az imperialisták zsoldjában álló titóisták háborus gyújtogatók háborus tervet ellen vívott küzdelemben. A jugoszláv bányászok nap mint nap akadályozzák a Tito-klika és a Szov-jetunió és a népi demokráciák ellen irányuló háborus készülődé-sét. Különösen éles harcot foly-tatnak a termelés csökkentéséért azokban a bányákban, melyek stratégiai nyersanyagokat küldé-nek az imperialistáknak repülő-gépek, tankok, ágyúk és egyéb fegyverek gyártásához.

egyre sűrűbben szerveznek sztrájkokat

és illekoznak a titóisták által ki-nevezett „szakszervezeti vezetők” ellen. Különösen sikeres tömeg-harcot folytattak a bori bányá-szok a titóisták rendelkezése el-len, mely szerint — mint a többi jugoszláv bányákban is — a mun-kaházak árát le akarják vonni a munkások amugy is nyomorúsá-gos fizetéséből. A bori bányászok

állandóan csökkentik a részter-melést aminek következtében ez-év első negyedében Borban 25 százalékkal kevesebb rezer ter-meltek, mint a titóisták követel-ték. A februári termelés a ja-nuárihoz képest 50 százalékkal csökkent. Az olvasztások 10 órá-val töltik ki egy olvasztás idejét. A sztrájkok következtében a résztermelés az első évnegyedben 30 százalékkal megrágult, ami a titóisták számára három hónap alatt 40 millió dinár többletki-adást jelentett.

A rasai bányászok, akik nagy károkat okoznak

a felszerelések megrongálásával,

30 százalékkal termeltek keveseb-bet, mint a titóisták tervezték. A csillék 43 százalékat úgy éron-tották, hogy azok használata nul-hevernek. Egyre több bányász szökik meg a rasai bányából, akik nem hajlandók termelésük-kelet elősegíteni az imperialisták háborus tervét. Ennek a 288 bá-nyásznak helyére, akik elszöktek Rasából, a titóisták csupán 182 új munkást tudtak beállítani.

Számos jugoszláv bányában, így Zentán és Szuhacsán is

elárasztották a bányákat,

ugyhogy a termelést teljesen le kellett állítani. Ezt részben a szivartó elrontásával érték el, másrészt pedig azzal, hogy a nisi „Jszrebac” és a zágrabi „Rade Koncsár” gyárak munkásai hasz-nálhatatlan szivartókat szállítot-tak a bányákba.

A kommunis-ták és hazafiak il-legális szervezeteinek irányításá-val a jugoszláv bányászok egyre szívósabb harcot folytatnak a belgrádi fasiszták háborus tervet-nek elgáncsolásáért. A titóisták semmiféle terrorral nem tudják megbénítani ezt a harcot. Hiába állítanak minden harmadik mun-kás mellé egy UDB-hajcsárt, hiú-ba tartóztatják le a legöntudato-sabb bányászokat. A jugoszláv bányászok hűségeseen követik sza-badságszerető hagyományait és a jugoszláv nép első soraiban har-colnak a véres Tito-fasiszta rend-szer megsemmisítéséért. Jugoszlá-via függetlenségéért.

Szerte az országban, megyénk minden községében szeptember 8-9-10-én a könyvet ünnepeljük. Könyvnapokat rendezünk, melyeken olvasóvá lett dolgozóink találkoznak a mi könyveinkkel, hogy felhasználják napi munkájukban barátnak, tanítónak, nevelőnek.

A felszabadulás óta hetedszer rendezünk könyvnapokat. De az idei könyvnap méreteiben, jelentőségében is messze felülmúlja az előző éveket. Az idei könyvnap méretei és jelentősége azt a hatalmas fejlődést tükrözik, melyet Pártunk vezetésével dolgozó népünk munkája, harca teremtett öt éves tervünk végrehajtása közben, de visszatérő kulturális forradalmunknak a szocializmus építésében egyre fontosabb helyét is.

Az idei könyvnapok annak a hatalmas feladtnak megvalósítását segítik elő, melyről Pártunk kongresszusa így határozott: „A felcsemett öt éves terv megvalósításának, valamint a mezőgazdaság szocialista átszervezésének egyik döntő feltételként támogatni kell a kultúrforradalom további kibontakozását, az egész dolgozó nép szaktudásának és általános műveltségének nagyarányú emelését, az iskolarendszer, a tudomány és művészet, a könyvkiadás és sajtó, könyvtárak, kultúrotthonok, mozgóképszínházak, rádió stb. hatalmas fejlesztése útján”.

Az idei könyvnapon a marxizmus-leninizmus klasszikusai, a világirodalom legkiválóbb alkotásai, a leghaladóbb tudományos, ismeretterjesztő művek, valamint a magyar irodalom színe-java jelenik meg a könyvnapon, ünnepi sátrakban. Ezek a művek — ugyanúgy mint üzemünk, a szocializmus útjára térő mezőgazdaságunk, iskoláink, kultúrotthonaink, mozgóképszínházaink, rádióink — a szocializmus építéséért, a békéért, az új szocialista ember kialakulásáért harcolnak. Ott állnak mellettünk minden problémában, segítenek, útjat mutatnak, lelkesítenek, példát adnak, oktatnak és szórakoztatnak.

Az idei könyvnapokon jut el először minden faluba a könyv könyvnapon ünnepi találkozásra. S hogy ez a találkozás dolgozók és könyv között eredményes lesz, biztosítja az, hogy dolgozóink az utolsó esztendő alatt hatalmasan megnövekedett érdeklődéssel fordulnak a kultúra, a művelődés felé. Egy év alatt mintegy 120 községben létesített Pártunk, kormányunk itt a megyében modern nép-

könyvtárat, melyen keresztül dolgozóink megismerik az olvasás ízeit, hasznát. Több mint 100 könyvismertetés és könyvként, s majdnem 200 könyvkiállítás hozta a könyvet egyre közelebb dolgozóinkhoz. De egy év alatt több mint 110 új kultúrotthon, az ismeretterjesztő előadásokon résztvevők emelkedő ezrei, a kultúrverseny 4500 szereplője, az egy év alatt hatalmasan emelkedett rádióelőfizetők száma igazolja, hogy a kulturális forradalom egyre szélesedik, egyre mélyül, hogy a kultúra, a könyv megbecsülése nálunk nem üres szó, hanem élő valóság.

A kulturális forradalom minden területén, így a könyv is, egyre jobban cselekvőleg veszi ki részét a szocializmus építéséből, békének védelméből. A mi könyveink a mi jövőnk útját tudományos pontossággal mutatják meg nekünk, de megmutatják azokat a hőseket, példaképeket, akiket munkánkban, az ellenséggel vívott harcunkban, a békéért hozott áldozatvállalásokban követnünk kell. A mi könyveink, a mi irodalmunk hősei a szocializmust építő munkások, dolgozó parasztlak, mérnökök. A mi könyveink lelkesedését a marxizmus-leninizmus hatalmas lángja fűti. Ezért nevelünk a könyv, ezért válik bennünk anyagi erővé, mely emelkedő termelési százalékokban, jobb munkában, fejlettebb munkamódszerben, a termelőszövetkezetek fejlődésében, a hazáért, a békéért vállalt kötelességek teljesítésében és túlteljesítésében mutatkozik meg.

Solohov: Új barázdát szánt az eke című regénye hány dolgozó parasztot indított el megyénkben is a nagyüzemi gazdálkodás útján! Azájev: Távol Moszkvától vagy Popov: Acél és salak című regényei nemcsak Bázakerettyén emeltek a termelést, de országosan sok tízezer forint megtakarítást eredményeztek a könyvek nyomában fellendült versenymozgalom, selejtcsökkenés, új munkamódszerek révén. Hány dolgozó lett műveltebb, szakmailag képzettebb könyveink nyomán, s így mennyivel dolgozott jobban, mennyivel lett jobb, szocialistává?

Kulturális forradalmunk így szövődik egyégy politikai és gazdasági feladataink végrehajtásával, békének megvédésével, a szocializmus építésével.

Éppen ezért idei könyvnapunk vezető eszméje, központi gondolata a békéért folytatott harc. Könyvnapunk minden könyve egy-

egy legyver lesz a kezünkben ebbe a harcban. A mai imperialista irodalom nyílt és félreérthetetlen célja az, hogy az emberből a tőkés agresszió céljainak megfelelő vadállatot neveljen, az embert megfoszsa élete értelmétől és tartalmától, s ezt a mindenéből kifosztott, kétségbeesésbe döntött lényt új, felelőtlen kaland élményeire bízassa fel. A mi irodalmunk, a nagy szovjet irodalom vezetésével, példájával, az emberi élet igazi értelmét és tartalmát, az igazi emberiesség gondolatát és megvalósult szépségét, a szocialista ember nagyságát mutatja nekünk. Azt a harcot, amit valamennyiünknek saját helyünkön kell megvívni az igazi emberiességért, az élet igazi tartalmáért, a békéért. Azt a harcot, amelyben Lenin és Sztálin írásai és megvalósult szavai mutatnak utat, azt a harcot, melyben Pártunk vezet győzelemre bennünket.

A könyvnap minden könyve. Lenin és Sztálin írásai, Rákosi elvtársnak, Pártunk vezetőinek könyvei, üzemünk, falvaink életéről szóló új regényeink, haladó klasszikusaink megjelenő művei, az élenjáró szovjet irodalom rémkei gazdagítják a békéért folyó harcunk fegyvertárát.

Aki szereti a békét, harcol a békéért, az megtalálja a maga könyvét könyvsátrunkban.

Először lesz könyvnap megyénk minden községében. Munkások, dolgozó parasztlak, értelmiségiek szeretettel, érdeklődéssel nyújtják ki kezüket a mi könyveink felé! Hadnagy László.

A borsfőzős korcsmai asztal ahova hajdanán a kést bőkék szilajon, most rajta készítik el a számvetést.

Nem a bor folyik itt: vita (Egy percre a szemem előtt a történelem vihara látszik) a komoly tervezők

mérik ki a jövőjüket, kik pár éve a herceg ur cselédjei voltak, süket élejükkel, joggal tanul.

S most: mint parázsra származtató fellobban a szó mindenütt a szájakon és körbe jár, saját multjukat égetik.

Kenyér kell, ujruba, cipő, szabadság, pufók gyermek és neki a gondtalan jövő; ez a közös megegyezés.

Tanu vagyok, hogy itten új világ lesz. Az öreg kezek írják máris: megalakult a TERMELŐSZÖVETKEZET.

Kultúrotthon avattunk Letenyén

Letenye IV. kerületi lakosságának, főként pedig az ifjúságának, a nemrég megalakult DISZ-szervezet fiataljainak régi óhaja teljesült alkotmányunk ünnepén, amikor az Egyeduta községből alakult külső kerület külön kultúrotthon avatott.

Augusztus 12-én reggel Dara Károly, a DISZ kulturális vezetője megjelent a letenyei járási tanács népművelési osztályán. Elmondta: szeretnék, ha külön kultúrotthon kapna az 1200 létszámú egyedutal kerület. Eszme: délelőtt 11 órakor összeült az alakuló gyűlés. A DISZ ifjúság a dolgozó parasztlak megvalósította a vezetőségét.

Ezalatt az idő alatt a régi községház tanszékében lázasan folyt a munka. A leendő kultúrotthonban összeadott deszkákból,

gerendákból épült a színpad, megszületett a falakak, festették a díszleteket, a község uttorói pedig az udvart csinosították. Délután, készen volt a terem, próbáltak a színjátszók, az énekkar és a táncsoport. Alkotmányunk ünnepén valóban ünnepi kultúrotthon-avatásnak lettünk tanúi. Amikor Felhalmi Ferenc, a járási tanács elnöke átadta az új kultúrotthonnak a Népművelési Minisztérium első ajándékát, a rádiót és jelezte, hogy a 120 kötetes népkönyvtár is utban van, érezte mindenki, hogy az alkotmány irott szavai teljesülnek itt is.

BARANYI KAROLY
kultúrotthon igazgató

Új mezőgazdasági kisfilmek

Mezőgazdaságunk szocialista fejlődését kívánják szolgálni azok a mezőgazdasági tárgyú filmek, amelyek a Magyar Híradó és Dokumentum Filmgyár második felévi tervének keretében készülnek el.

Ezek a filmek erőteljesen támogatják Pártunk falusi politikáját s a dolgozó parasztlak millióit vezetik el a szocialista falu megteremtésének, a boldogabb életnek útjára. A magyar kisfilmgyártás mezőgazdasági filmsorozatának most bemutatásra kerülő első nagyszerű alkotása az Arri Kálmán és Lakatos Vince forgatókönyve alapján elkészült „GAZDAG ARATÁS” c. film. A „GAZDAG ARATÁS” felvételeinek tulajdonos többsége Kunhegyesen a

Vörös Október tiszteletére készült s a Vörös Október tiszteletére készült parasztlak életén keresztül mutatja be a szocializmus felé haladó magyar falvak virágzó jelenét, és azt a derűs jövőt, ami a szövetkezeti gazdálkodás útjára lépett dolgozó parasztlak előtt tárul.

A film bemutatja, hogy a termelőszövetkezet parasztlak, tudatában vannak munkájuk országos fontosságának és tudatában vannak annak is, hogy minden szem beszolgáltatott gabonával a béke bástyáját erősítik. De megmutatja a film azt is, hogy a jól dolgozó parasztlak munkáját milyen bőkezűen jutalmazza népi demokráciánk. Világossá teszi, ez

a film minden falusi dolgozó előtt, hogy mennyivel könnyebb és boldogabb a termelőszövetkezet dolgozó élete, mint az egyéni dolgozó parasztlaké.

A falu dolgozó parasztlak munkáját mutatja be és segíti a Magyar Híradó és Dokumentum Filmgyár mezőgazdasági filmsorozataban másik három filmje a ZATÁNOK, a CUKORRÉPA és a KUKORICA is, amelyek Simonyi Lia rendezésében mezőgazdaságunk három fontos területére vezetnek el a mozilátogatókat és segítik hozzá őket munkájuk megjavításához és eredményesebbé váléséhez.

BÉKÉS ALKOTÁS

Irta: Vlagyimir Ligyin

(Az író feljegyzéseiből.)

Bármerre utazik az ember a hatalmas Szovjetországban, a vasúti sínek mentén sorakozó fehér kilométerköveken mindenütt ilyen feliratokat lát: „Megvédjük a békét!” „A béke legyőzi a háborút!” Megtaláljuk a legelűgöttabb kitérőkön, a vasúti órházakon és Észak-Oszetia hegyi útjain. Ezeket a feliratokat ugyanaz az érzés iratja az emberekkel házuk falára, amelynek hívó szavára például gyümölcsfákat vagy mezővédőerdőket ültetnek. Az az elszántság, hogy a békét és a jövőt szolgálják. A jövő: a teremő munka gyümölcse, alkotni csak a békében és a felvirágzásba vetett hittel lehet.

A szovjet emberek minden terület a béke diadalába vetett mélyhívás hlt hatja át. A moszkvai egyetem új épülete már most, így fejezetlenül is csodásan ékesül a főváros látképét. Az építkezésen számos ifjú kőműves, villanyhegesztő és homlokzatképző munkás tanul esti iskolába, hogy leértséghessen és hallgatója legyen annak az egyetemnek, amelyet két keze munkájával épített. Mi nemcsak azért beszélünk békéről, mert minden becsületes és értelmes ember békére vágyik. Mi azért is akarunk békét, mert a Szovjetország nagyszabású építkezései, hazánk minden fenséges kez-

deményezéséhez hosszú évek békés alkotó munkájára van szükség.

A szovjet lapokban nap mint nap megtaláljuk azokat a beszámolókat, amelyek címe: „A kommunizmus építkezései — az egész nép ügye”. A kommunizmus építkezései a szovjet emberek nagy tettei; céljuk: leigázni a sivatagokat, termékennyé változtatni az aszályos területeket, megteremteni minden ember számára a jólét alapuló boldogságot. Ezeknek az építkezéseknek száz meg száz szovjet üzem ad gépeket és alkatrészeket. Gyorsvonati sebességgel robnak a tehervonatok, vizzik a sztálini építkezésre súlyos rakományukat. A munkások gondosan kirajzolt betűkkel írják fel a vagonok oldalára: „A kommunizmus építkezéseinek!” A szaratóvi csapágygyár munkásai mikor útnak indították a volga-doni hajózható csatornához rakományukat, minden ládába levelet tettek, felhívták az építőket a nagy építkezés határidőelőtti befejezésére. A tumbóvi „Forradalmi munka”-gyár munkásai egy sorozat gép gyártására kaptak megrendelést a dnyepéri és volgai vízierőműépítkezésként, határidő előtt teljesítették a megrendelést, mert megítélésnek vették ezt a munkát.

Az én nemzedékem látta, hogyan teremtették meg annak idején országunk nagyszabású építményeit, hogyan teremtették meg a

Fehér-Balti tengeri csatornát és a dnyepéri vízierőművet, hogyan költözték össze a Moszkva-csatornával fővárosunkat a Volgával, hogyan érkeztek az első gőzhajók a távoli Kaspi-tengerről Moszkvába és hogyan állottak meg a Kreml előtt, amint kürtjeik hangjával hirdették a nép nagy munkagyőzelmét. A most épülő Volga-csatornán a közeljövőben már az Azovi-tengerről is jönnek majd gőzhajók Moszkvába, ahogyan a most épülő Turkmén Főcsatornán — amely elgondolásra, a leküzdendő nehézségekre és az építkezési munkálatok méreteire a világ egyik legnagyobb arányú építkezése — a közeljövőben megindul a hajózás a víztelen, homokos lajajú Kara-Kum sivatagon keresztül is. A tudományos expedíció vezetői már jelentik a csatornáról, hogy a kutatásai eredményeképpen Délnyugat-Turkmenisztánban óriási területeket lehet majd bekapcsolni az épülő öntözési rendszerbe, s körzetekben nagy területeket lehet majd szubtropikus növényeket, mandulát, füget és szőlőt természetien... gondoljunk csak arra, hogy Kara-Kum annyit jelent, mint „fekete homok”... így neveztek el ezt a terméketlen homoksisivatagot.

Ha az ember képzeletben átlöng a tekintetével ezeket a roppant munkálatokat, ha perspektívájában látja a közeljövőt, amikor a megkezdett művek valóságá

válnak, akkor a tartós béke építésének képét is maga előtt látja, amely érdekében a Szovjetország nagy erőfeszítéseit teszi. A moszkvai és moszkvaerületi ipari és közlekedési vállalatok munkásai, mérnökei, technikusai és alkalmazottai a napokban szavukat adták Sztálin elvtársnak, hogy határidő előtt teljesítik az 1951. évi állami tervet. A kommunizmus eme építői közül sokan egyénileg eddig is évről-évre határidő előtt teljesítették tervüket, így járultak hozzá a határidő előtt teljesített öt éves terv sikeréhez. Ezek az emberek a békéért alkotnak, s a békéért alkotnak. Jól tudják, hogy nem elég csupán felhívásokkal harcolni a békéért. Békeharc alatt az ember aktív békés tevékenységét érti.

A volgai vagy dnyepéri vízierőművek felépítése nemcsak azt jelenti a szovjet emberek számára, hogy ezzel sokszáz ezer hektárnyi aszályos területen egyszer s mindenkorra biztosítják az állandó magas terméshozamot, hogy ezek a villanytelepek energiát szolgáltatnak majd az iparnak és a városoknak és a Turkmén Főcsatorna felépítése sem csupán annyit jelent, hogy a megközelíthetetlen sivatagban gyapot és barackfa virágozik majd, hanem azt is, hogy a tartós békéért alkotnak, hogy a nagyszabású építkezések a béke ügyét szolgálják; az erdőket nem azért ültetik, hogy elpusztuljanak, a földeket nem azért öntözik, hogy majd letaposkák és a villanyerőműveket sem azért építik, hogy rombadöntsék.

A békéért! — visszhangzik a Szovjetország, s az ember szolgálataiba állítják a folyókat... És már látják is, amint villanyfémek ragyognak szülővárosaik, falvaik, öntözési rendszerek teszik termékennyé a földeket. — A békéért! hirdeti a Szovjetország, s erdőket zárnak el az aszályos szelék és a futóhomok útját, hogy az oázis ne egy kis forrás melletti rögtön jelentsen, hanem egész virágzó földet.

Moszkvától Vlagyivosztokig, a tizenöt kilométeres transzszibériai vasútvonal mentén és a transzkaukázusi vasútvonal mellett Észak-Oszetia hegyi falvaitól le egészen a völgyekig, elkísérnek a békére hívó szavak a fehér kövekben. Amint a szembejövő szerelvények teherkocsijainak oldalán közli a felírást, hogy a rakomány a nagy építkezésekre megy, s Moszkvába érve minden felől épülő nagy egyetemi épületek, szállodák és lakóházak tűnnek fel, nemcsak boldog és büszke vagyok ilyenkor, hanem azt is érzem, hogy ezek az építkezések a békét szolgálják.

Az alkotás, a teremő munka — a békeharc egyik legaktívabb formája, s ez ugyanúgy legyőzhetetlen, mint mindaz, ami a szabadságot, az értelmet, az emberi boldogságot szolgálja. Amikor a szovjet ember házakat, gátakat és villanyerőműveket épít, csatornákat és erdőket ültet, jól tudja, hogy világszerte a jóbarátok milliói együttérzéssel figyelik alkotó munkáját, s ezek a milliók vele együtt megvédik a békét és legyőzik a háborút.

Tilaj, a megye második legjobb községe ma a 200 százalék teljesítéséért versenyez

Tilaj. Erdők és magas dombok közé eldugott kis falu, Gépkecskék, valójában lehet megközelíteni. Hőpompás földet vezet a faluba a dombokon át.

Az idő 8 óra körül jár. A fák közül néha egy-egy ház bukkanik elő a cserétevéből. Aztán távolról feltűnik egy lámpa, amely egyre közelebb kerül. Tilaj villanyfénye. A község bármennyire eldugott helyen fekszik is, utcáján és házaiban villanyfény világít.

A tanácsnál annyian vannak,

mint a gyulást tartanak. Horváth Istváné, a tanácselnök, Szabó Gyula, a tanács titkára, Kurucz Lajos párttitkár, Kovács József tanító és Bezák Gáspárné tanítónő a honnapi munkát beszélik meg. A község 192 százalékos eredményt ért el a gabonabeadásnál s ezzel a megyében a második helyre került. Az első Ramocsa, 230 százalékos begyűjtési eredménnyel.

Mindent megmozgatunk, hogy az első helyre kerüljünk — mondja Szabó Gyula. — Holnap a legjobb népreveleket küldjük azokra a helyekre, ahol még kint van a felesleg. — Baranyai Ióna, akinek szintén nagy része van abban, hogy a község a második helyre került, mindjárt fel is sorolja név szerint, hogy kit hová kell küldeni. — A DISZ-tól Kása Miklóst és Németh Józsefet, Kocza Józsefné tanítónőt és a legjobban teljesítő gazdákat mozgósítanunk kell. — mondja, aztán sorra megjelöli a családokat, akiket meglátogatnak.

Tilajban a versenyszellem már a határozat idején kezdett kialakulni. Ekkor 35 község közül a második helyre kerültek s elnyerték a járás versenydíját. 1941-ben

nem hagyták elaludni a versenyt.

Tilaj szovjetkezeti boltot kapott — mondják a gazdáknak a népreveledek. — Eldugott kis faluban élünk és a Párt, az állam mégis gondolt ránk: villanyt, fényt küldött a faluba. Telefonunk is van. Régen, amikor még az urak uralkodtak ebben az országban, nem kultúrát, nem jólétet, hanem végrehajtót küldtek hozzánk. Most nyitva áll a fejlődés, a tanulás utja a fiatalság előtt. Aztán bárhogyan is el vagyunk zárva a külvilágtól, a rádió minden hírt elhoz hozzánk.

Ahhoz hogy Tilaj, ez a dombok közé ékelts kis község az életről, komoly munkát követel. Szükség. Kurucz Lajos párttitkár a tanácselnökkel és a társadalmi bizottság tagjaival mindig megbeszélte a teendőket. A népreveleket alaposan kioktatta és úgy bocsátotta öke munkára. A gazdákkal állandóan ismertették a gabonabeadás jelentőségét, a C-jegyvel járó kedvezményeket. Az élenjáró gazdákat népszerűsítették. Nem csak az eredménytáblára írták ki a nevüket, hanem naponta ki is dobólják a községben, hogy kik azok, akik kötelezettségüket teljesítve, C-jegyre legelőbbséget szereztek a raktárba.

A beadásnak nagy lendületet adott, hogy Csordás Dezső 4 holdas dolgozó paraszt, aki beadási kötelezettségét 837 százalékra teljesítette, az államtól

800 forint jutalmat, a minisztertanácstól pedig disszoklevelet

kapott. A tanács a jutalmat és a disszoklevelet ünnepélyes keretek között adta át Csordás Dezsőnek. Ezek után egymás után jelentették a Tilaji dolgozó parasztok, hogy van még gabonájuk, amit C-jegyre be akarnak adni. Hencsei József 11 holdas gazda, aki előzőleg már beadott 8 mázsa felesleget, újból 3 mázsa szállított a raktárba s így kötelezettségét 284 százalékra teljesítette. Keresztész Zalgondnak 119 kilót kellett volna beadnia, de 691 kilóval többet vitt be. Boldogan emlegette

a többi gazdáknak, hogy mi mindent vásárolhat most a C-jegyre, sőt még

927 kiló gabonára örlési engedélyt

is kapott. Somogyi József 9 holdas gazda 416 kiló beadási kötelezettségét 220 százalékra teljesítette s büszke arra, hogy a tojásbeadásért is disszoklevelet kapott. Amikor a tanács titkár ismertette a Tilaji dolgozó parasztokkal, hogy a vásárlási utalványon kívül még külön örlési engedélyt is kapnak, új lendületet kapott a C-jegyre történő gabonabeadás. Az uttorok nap-nap után felkeresik a jól teljesítő gazdákat és csasztuskákat énekelnek, de elmennek azokhoz is, akik megfigyelkedtek kötelezettségük teljesítéséről. Persze, ezeknél másképp szól a csasztuska.

A legeredményesebb néprevelő munkát

ezek a gazdák végzik, akik a beadásnál példát mutattak. Czé-

mann István amikor elment egy-egy gazdához, először is arról beszélte, hogy 5 maga miért teljesítette kötelezettségét 200 százalékra. Ennél jobb érv nem is kellett. Hasonlóképpen járt el Keresztész József 5 holdas gazda, Lázár István és Hencsei Vilmos is. Lázár István büszkén hivatkozhatott arra, hogy beadási kötelezettségét 520 százalékra teljesítette.

— Holnap új erővel látunk a munkához — mondja a tanács titkára, Szabó Gyula. — A mai 192 százalékos teljesítményünket holnapra 200 százaléknál is magasabbra növeljük.

Az a lelkes hang, ahogy a tanácsnál beszélnek s az a lelkesedés, amely a község dolgozó parasztjait magával ragadta, biztató jel, hogy Tilaj nem csak megszerezte, hanem meg is tartja, dicsőségét.

TAKÁCS ELEMÉR.

Ne elégedjen meg Gelse a 80 százalékkal — teljesítse példásan kötelezettségét!

Amikor néhány héttel ezelőtt Gelse és Zalaszentbalázs között begyűjtési párosverseny indult, a tanács napról-napra értékelte a verseny állását és ezt az eredménytáblát is hirdette. Ekkor ugy látszott, hogy a nemcsak versengés szép eredményre vezet. A begyűjtés üteme napról-napra fokozódott — míg aztán egyszerre csak ellanyhult.

Mi az oka, hogy Gelse végül is elmaradt a jól teljesítő községek mögött?

A tanács a kezdettől szép eredmények után megpihent, megelégedett az eredménnyel. Kezdtől urráló lenni a megelőzőedősség. Ez abból is kitűnik, hogy azokat a gazdákat, akik beadási kötelezettségüket 100, vagy néhány száz százalékkal a 100-on felül teljesítették, a legjobbak közé sorolták.

Pedig Gelsén is akadnak szép számmal példamutatók, a község nevének dicsőségét szerző gazdák. Bognár Györgyné 485 százalékra teljesítette beadási kötelezettségét, de Sabján György is az élen jár.

— Kivettem a részemet a cselednyomorúságból, az uralom másból — mondja Sabján György. — Akkor hiába kértek volna tőlem, nem volt miből adni. De nem is kérték, hanem jött a végrehajtó s vitt kérés nélkül is. Most én adom, kérés nélkül. — Sabján György 332 kiló helyett 598 kiló gabonát adott az államtól. Kötelezettségét 180 százalékra teljesítette.

Kocza Sándor valamennyiükön túltett 6 holdja van. Kötelezettsége 450 kiló, de amikor megállt a tanács háza előtt s látta a ver-

senytáblát, azt mondta: — Ha mindenki csak a kötelezettséget adta volna be, akkor is már 100 százalékkal tartanánk.

Amikor ezek a szavak elhangzottak, Gelse még nem végzett a csépléssel, de Kocza Sándor már elesépete gabonáját. Aznap végzett, de már gördült is a kocsi nem 450, hanem a 10 mázsa 57 kiló gabonával a raktár felé.

A tanács népszerűsítse a Kocza Sándor és a hozzá hasonló gazdákat, a pártbiztosokat pedig vonja be őket a néprevelő munkába. Sokat tudnak segíteni. A begyűjtés, amely most „pihen” Gelsén, jó felvilágosító munkával indítsa el a tanács. Ne elégedjen meg azonnal, hogy lehagyta versenyfűrészt, ne igazodjon Zalaszentbalázshoz, ahol még a gelseinél is kevesebb a beadási eredmény. Ne csak ne legyen a versenynek. A népreveledek pedig ne csak a falu járják, hanem úgy beszéljenek a gazdákkal, olyan érveket használjanak, hogy munkájuk nyomán eredmények is szülessenek.

A versenyt naponta értékeljék ki és indítsanak versenyt az egyes gazdák között is. Ismerjessék az örlési kedvezményt, a C-jegyvel járó előnyöket.

Az ötéves tervet is csak úgy tudjuk sikerre vinni, ha a munkából és a segítségből a dolgozó parasztság is kiveszi a részét.

Ha ilyen érvekkel mennek a népreveledek azokhoz a dolgozó parasztokhoz, akik még nem teljesítik beadási kötelezettségüket, akkor Gelse rövidesen felszökölhet a jól teljesítő községek közé.

Megyeszerte alakulnak a szövetségi nőcsoportok

A böhönyei asszonyok felhívására Zalaszentgyörgy, Zalaspáti, Molnári, Lénye, Lenti, Galambok, Szepetnek, Szentpéterur, Pakod és Bak községek földművelőszövetkezeti nőtagjai is lelkesen csatlakoztak.

A megalakult szövetségi nőcsoportok lelkes ünnepségeket tartottak. Megválasztották elnökeiket és egy-egy küldöttet a budapesti földművelőszövetkezeti NŐSZÖVETSEG szeptember 2-ai alakuló gyűlésére.

Az alakuló gyűléseken elhangzott, minden elkövetnek, hogy megátadályozzák a háborús üzletvilág békét ellen irányuló tevékenységét. Csatlakoznak a Nemzetközi Szövetkezeti Mozgalom megszilárdításáért indított harchoz. A Magyar Szövetkezeti Mozgalom felvételét a reakciós erők már két éve halogatták és elutasították. Azért akarják bezár-

ni a demokratikus országok szövetségi elöl: a Nemzetközi Szövetesség kapuit, mert ezt a szervezete: is a háború szögálarába akarják állítani. Ez ellen indítanak harcot asszonyaink, mikor még szorosabban tömörítik soraitukat.

Határozat hangzott el ezeken a gyűléseken: „Követeljük a Kongresszustól, hogy a második millió dolgozó paraszti egyesítő Magyar Szövetkezeti Mozgalom is vegye fel a Világszövetségbe.”

Ugyanakkor a női csoportok felhívódotlan illekoznak a Szövetkezeti Nemzetközi Szövetességnek jogilpró szabályai ellen. A molnári asszonyok titkárának azonnal küldték meg a Szövetkezeti Országos Szövetességhez, hogy azt juttassa el a Nemzetközi Szövetkezeti Szövetességhez.

Balassa József levele

a Szovjetunióban látottakról

Kedves dolgozó parasztsáim! Engem az a meglepettetés ért, hogy a 200 tagu parasztküldetésben résztvehettem és megjelöltem a világ legfejlettebb mezőgazdaságát, a szovjet mezőgazdaságot. A Szovjetunió minden igyekezetével, segítségével azon van, hogy a mi kis országunknak is adja azokat a tapasztalatokat, amin keresztül a Szovjetunióban a terméshozat erejével megbirkózva, minden nehézséget el tudnak hárítani.

A magam szemével láttam mindjárt, amikor a Szovjetunióba érkeztem, a szép buza, rozs, árpa, zab és kukorrepáblákat. Arra lettem figyelmes, hogy teljesen gyomtalan és egyformán szép volt mindenfelé. Mindjárt eszembe jutott, hogy mennyivel többet lehetne termelni nálunk. Becsehely községben, hazánk egyik községünk nagyüzemi gazdálkodást folytatna, és olyan szép tábláink lennének, mint amilyenek én a Szovjetunióban láttam. Termésüket legelőbbséggel a duplájára tudnánk emelni és nem adódna elő az, amit tapasztaltam, amikor hazajöttem, hogy egyes dolgozó parasztnak konykoly és lenese termelt a buza és rozs helyett. És akkor nálunk is a dolgozó parasztnak olyan örömben virulnának, mint ahogy én láttam azokat a kolhozparasztnak, akiknél jártunk.

Viniciától 50 kilométer távolságra láttam cukorrepákapáló gépet és mindjárt eszembe jutott az, hogy nálunk mennyi ember szükséges ahhoz, hogy egy hold cukorrepát megkapáljunk, ott pedig a gépek egyik órától a másóra végéig a hatalmas táblákkal. De láttam mindenütt, hogy nem az ember erő dolgozik, hanem a gépek. Az állomásokon is hatalmas darukkal rakják be azokat a rakományokat, amit nálunk még jelen pillanatban emberi erővel csudlunk meg. Itt eszembe jutott Rákosi elvtárs monddsa, hogy a szocializmusban a gép nem az ember kiszkimányolója, hanem segítőtársa.

De ezt csak ott tudják megtenni, ahol a dolgozó népnek építik az országot.

Dicsőnyától nyugatra iszapos területet láttam, amit termékenyebbé javítanak át. Megkérdeztem, mi termelnek itt? Azt mondták, konyhakerti növényeket. Azon a földön, amit évszázadokon keresztül semmire használni nem tudtak, most káposztát, uborkát, sárgarépát és egyéb konyhakerti növényeket termelnek. A terméketlen területeket termővé tessék s nem baj, ha nincs eső, mert öntözőműveket létesítenek.

Egy másik, hatalmas természet-átalakító munkát láttam, a Kubán folyó lecsapolását. Hét kilométer hosszú, hat kilométer széles hegyet átfurak alagútszerűen és átvették a vizet a hegy alatt és a hegyen túl a termékeny területet tették a folyó vizével termékenyebbé.

Ezen a területen 4 kilós cukorrepát termelnek. Legelőször a Bujnáksz nevé kolhozi látogattuk meg, a kaukázusi hegyekben. Itt látjuk a legjobb gyümölcsöt. Ennek a kolhozoknak saját konzervgyára van. A gyárban már akkor, amikor ott voltunk, 30 millió üveg volt vele különböző gyümölcselel.

A Sztilin kolhozban is járunk, ahol állattenyésztésből, gyümölcs-termelésből, konyhakerti- és gabonatermesztéssel foglalkoznak. A kolhozoknak 35 ezer juha, ezer lova, 1500 tehene van. A kolhoz évi tiszta jövedelme 5 millió rubel. Egy kolhoznak évi keresete ebben a kolhozban 11 ezer 200 rubel, ezenfelül 29 kiló vaj, 20 kiló sajt, 740 kiló krumpli, és 1942 kiló buza. Ezen kívül pedig hártszáz gazdálkodásra minden kolhozparasztnak háromnegyed hektár

földje van, teheniárással, 2 anyasertés, 20 juh és akármennyi baromfi lehet minden ház körül. A kolhoz 20 dnyas körhözében a kolhoztagokat betegségük esetén ingyen gyógykezelik, az orvost az állam fizeti. A kolhozoknak van gyermekotthona, kulturháza és olyan mozija, amiben 400 ülőhely van, sőt raddióadó, és vevőállandóságuk is, de ezt megtáldhatjuk a Szovjetunió csaknem minden kolhozában.

Gruziában megnéztük a szovhozot. Cinondári községben, ahol 400 hektár területen van tiszta szőlő, 300 hektár szántóterület, amin zöldséget és gabonát termelnek. Ebben a szovhozban legtöbb munkásnak saját autója volt. Autójukon jöttek érünk az állomásra. A Beranai családban ketten dolgoznak, ke-restek 4300 kiló gabonát, 7900 rubelt, 800 liter bort, 580 kiló főzeléket, 900 kiló krumpit, 2500 kiló kukoricát, 125 kiló cukor ezenkívül van 1 hektár földjük. Tartanak egy tehenet, 20 juhot, két anyadisnót, sok baromfit.

Itt, levelemben kell foglalkoznom az öregek dolgoval is. Ezzel is foglalkoztam kint a Szovjetunióban, mert tudtam nagyon jól, hogyha hazajövök, dolgozó parasztsáim megkérdezik, hogy milyen helyük van, milyen sorsuk van azoknak az öregeknek, akik már nem tudnak dolgozni. Nekem is vannak öreg szüleim. Az egyik 83 éves, a másik 76 éves, ezért is érdekelt az, hogy mi is van az öregekkel. Nekem elmondották, hogy az öregek eloldása mindenütt biztosított van. Megkérdeztem egy 72 éves öreget, akinek a családja nem dolgozott otthon, hanem üzembelen, miből fog megélni? Erre azt a választ kaptam tőle, hogy azt a fizetést kapja, mint egy fiatal. Megélhetése éppen olyan, mint aki dolgozik.

Még szeretnék beszélni az agasbuzáról, amelyet hatalmas táblákban termelnek. Meglepető látvány volt előttünk az, amikor hallottuk és szemünkkel láttuk 60-70 mázsa termésállagban hektáronként. Itt láttam először azt a sokat emlegetett arató- és cséplőgépet, ami egy nap alatt 25-30 hektár területet learat és csak öt ember kell melléje. Ez az öt ember a kombájnnal egy nap alatt 200 ember munkáját végzi el. Amikor én ezt mind végigláttam a Szovjetunióban, a többi társammal együtt elhatároztuk, hogy mi sem vdrunk tovább, be is léptünk a termelőszövetkezetbe, mert ezen keresztül látjuk a mi számunkra is a boldog életet, a virágzó mezőgazdaságot, a szocializmust, amely a dolgozó népet a régi elmaradottságból felemeli.

Ha minden dolgozó paraszt megérti, amit én, 10 holdas becsehelyi középparaszt megértettem, gyorsan elérjük a boldog életet. Kérem minden dolgozó parasztsámat, hogy kövesse az én példámat és minden dolgozó paraszttal, akik magukévá tették a naggyüzemi gazdálkodás előnyösségét.

BALASSA JÓZSEF, becsehelyi parasztküldött.

A bagodvitenyédi gépállomás a súlyos hibák kijavításával készüljön fel az őszi munkákra

A bagodvitenyédi gépállomásra egymásután érkeznek haza a cséplőgépek a munkából. Kint állnak a szabad ég alatt, várnak arra, hogy tisztán kerüljenek a téli pihenőre. Körülöttük szerszámok, gépek alkatrészei, hulladékok jobbra-balra az udvaron. Mint mondják, költözés előtt állnak. De ez már régóta így van a gépállomás udvarán. A gépek sárosak, a kerékeken vastagon áll a sár. Az új aratógép egy nyitott szinben áll, bárki hozzáférhet. Sőt, a majornak arattak vele, de már az első napon eltört. A géppel jött művezető óránként 6 km. se. bességre állította be a gépet. Nem is volt hiba. A harmadik holdnál a magáramaradt traktoros, Bogárn István, az akkori politikai helyettes főgátsára, nagyobb sebességre kapcsolt. A gép eltört, nem is használták többet. Pedig nincs sok hibája, a törés után azonnal javítani lehetett volna. Most már újra törése is van, amit az állás idején kapott.

Mintha nem is lenne gazdája ennek az udvarnak s a gépeknek sem.

Az új építkezés már március óta áll. A magasépítő vállalat most észre jött, hogy a gépállomás időben átköltözhessen új helyére. Az udvaron már a második kutat ássák — eredménytelenül. Az első rossz helyen kezdtek. Nyolc méter után betemették. A másodiknál elérték 22 méterig. Viz azonban nincsen. A kutba 30 ezer téglát, két ötméter átmérőjű betongyűrűt építettek bele. Az első gyűrű leszakadt, beomlott a kut egy része. A kut alját betemették földdel s a 30 ezer téglát is. Személgödör lesz belőle. 30 ezer forintos személgödör.

Az építkezés félbeszakadt, pedig a mostani hely nem alkalmas sem az emberek, sem a gépek megfelelő elhelyezésére.

nem szerzett dícsőséget a gépállomás.

Nem követték az élenjáró Szabóki András napl 100 mázsa teljesítményét. A legtöbb gép teljesítménye alacsony volt. Gyakran álltak törés miatt a gépek, volt olyan is, amelyik már a gépállomáson rossz állapotban indult munkára. A borsodöbrétei határban két hélig állt elhagyva, összetörve egy traktor. A traktorosok rajtuk ki-vülálló okokra hivatkoztak a szűmonkérésnél. Zalaalvón — jogosan — a tszcs-t okolták, akik reggel 7 órakor kezdték a cséplést, de fél 8-kor már másfélórás reggeli szünetet tartottak. Délben, délután szintén. Este 8 óra után senki sem akart dolgozni.

Tizenhatan állanak párosverenyben az őszi szántásban. Az eredménytáblán ennek nincsen nyoma. Vajjon honnan tudják a versenyzők, akik kilométerekre dolgoznak egymástól, eredményeiket?

A tszcs-k fejlesztésében sem vesznek részt a traktorosok. Igaz, hogy valamennyien tszcs-tagok s azt is megígérték, hogy a legnagyobb támogatást nyújtják a fejlesztéshez. Működnek volna rá, — de hogyan végezzék, mikor őket „mindenki ismeri”? Nem érhetnek el olyan eredményt, mint a külső népművelők — mondják.

Baksa Józsefné elvtársnő, a gépállomás vezetője keveset beszél a hibákról.

— Azért hajad nehezen a terelő, hánthat, mert száraz a föld. Naponként kell cserélni az ekevasakat. De ha eső lenne, mi lennénk az elsők a megyében — mondja. Szerinte a cséplést aránylag kevés töréssel, kieséssel végezték. Nem tud arról, hogy elhagyott gép áll a mezőben, hogy rosszul javított gép indult csépléni.

Baksa elvtársnő a szárszágban keresi a magyarázatot a hibákra. Olyan okot keres, amiről ő nem tehet. Pedig

a hibák igazi okát máutt kell keresni.

Tavaszi óta nem tartottak egyetlen üzemi értekezletet sem. Nem tárgyalták meg az eredményeiket a hibáikat.

Tavaszi óta nincs a gépállomás

dolgozó számára politikai oktatás. De a vezetők maguk sem tanulnak. Innen ered az is, hogy egyes traktoristák lelkiismeretlenül bannak a gépektől. Nem becsülik meg a gép vagyont, nem érzik érte felelősséget.

A vezetőség nem vonta felelőségre egyetlen esetet sem a géptörést, nem következtetése az ellenőrzésben sem. A dolgozók nem figyelnek a vezetőikről, nem egy esetben önállóan intézkednek napokra elhagyják munkahelyüket.

A leánytraktoristák képzésére sem fordítanak elegendő gondot. Nem adnak nekik alkalmat a gépvezetésre. A velük dolgozó traktoristák a gép zsírozására és tisztítására tanítják csak őket. Sok esetben durva kritikákkal elriasztják őket a gépektől. Nem látják bennük a dolgozót, a méltó társat munkában. A leánytraktoristák sem törekednek arra, hogy felvegyék a versenyt a férfiakkal —

munkájukkal szerezzék meg a megbecsülést.

Inkább a ház körül dolgoznak. A bagodvitenyédi gépállomás traktorosai megfellekedtek arról.

Tegyük eredményesebbé a tejbegyűjtés munkáját is!

Megyénk járásainak tejbegyűjtésében a következő eredmények alakultak ki:

1. Zalaegerszegi járás	71%
2. Zalazentgróti járás	62%
3. Letenyei járás	55%
4. Lenti járás	55%
5. Nagykanizsai járás	54%
Megyei eredmény	61%

A legjobb eredményért, 220 70 százalékos teljesítésért Komárváros megyei vándorzászlót kapott. A nagykanizsai tejüzem vándorzászlóját a 200 százalékos elérést Molnári község kapta. A zala-

egerszegi tejüzem zászlaját Márrokföld nyerte el 215 százalékos teljesítményével. A zalazentgróti vajüzem zászlaját Kustány község kapta, ahol 146 százalékos teljesítést értek el a tejbegyűjtést.

Ezeknek a községeknek példájára nyomán kell fokozni eredményeiket a lemaradókna, köztük: Várköld 18, Miklódfa 11, Murakereszúr 19, Belezna 15, Nagyrada 24, Homokkomárom 28, Zala-szabar 24, Iborfia 25, Ozmánbúkk 35, Almásháza 28, Alibánfa 29 százalékos elérést községeknek.

A megyei tanácselnök köszönete a begyűjtésben élenjáró községeknek

A begyűjtésben élenjáró községek közül a Megyei Tanács elnöke dícséreltben részesítette Buzakerettye, Ramocsa, Klímán, Pusztaszentlászló, és Ligetfalva községeket. A Megyei Tanács elnöke a községi tanácsokhoz írt le-

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

velemben hangsúlyozza, hogy a begyűjtési verseny terén elért eredmények, a tanács és népművelők munkája segítette tervünk megvalósítását, a béke megvédését és a szocializmus építését.

Olcsóbb lett a HANGLEMEL!

A hand is shown holding a vinyl record over a gramophone. The text above reads 'Olcsóbb lett a HANGLEMEL!' (Cheaper gramophone!).

Még jobb helyezést szeptember 30-án a sportfejlesztési terv teljesítésében!

A megyei TSB április folyamán a városi és járási TSB-k bevonásával kidolgozta a sportkörök, üzemek, hivatalok és községek részére az 1951. évi sportfejlesztési tervet. A terv első félévi részét június 30-ig kellett teljesíteni. Az első félévi teljesítés jónak mondható: Zala megye országos viszonylatban 3. helyre került. Az eredményeket szeptember 30-án értékelik ismét. Szeptember 30-ig egy hónap van hátra. A rendelkezésre álló időt úgy kell tehát beosztani és kihasználni, hogy szeptember végén Zala megye még jobb helyezést érjen el a sportfejlesztési terv teljesítésében.

Az OTSB június 30-i értékelése szerint a terv teljesítésében elmaradás tapasztalható az ökölvívásban és birkózásban és az atlétikában is. Az elmaradás oka nem az, hogy ezekben a sportágakban nincs versenyző, hanem az, hogy a sportkörök nem fordítanak kellő gondot a művelésre. Idejét munt dolog ma már arra hivatkozni, hogy nincs birkózószőnyeg, nincs ökölvívó felszerelés, atlétikai pálya stb. A sport ma már állami fontosságú ügy hazánkban is, ezért a sportkörök — különösen a nagyobb üzemi sportkörök — kötelessége, hogy felszerelésről gondoskodjék. A szocialista sport fejlődése ellen vét az a vezetőség, amelyik felszerelésben vagy bármely egyéb hasonló kérdésben csak felülről, a TSB-től, az MTSB-től vagy szak-szervezeti központtól vár segítséget. Minny minden tekintetben, ezen a téren is a szocialista sport hazájáról: a Szovjetunióról kell példát venni. A szovjet üzemekben, kolhozokban a felszerelés, pályaeépítés terén nem felülről várják a segítséget, hanem önállóan cselekszenek: pályákat építenek, felszerelést vásárolnak stb. Ugyan ez kell cselekedni nálunk is. Fogjanak össze a sportkörök és vegyenek birkózószőnyeg, ökölvívó felszerelést, atlétikai felszerelést, vagy amire a terv teljesítése szempontjából szükség van. A dolgozók szívesen áldoznak az ilyen célokra.

Mielőtt Zalaegerszegen a Vörös Meteor pálya elkészült, az atlétika fejlesztésével kapcsolatban egyes vezetők pályahiányra hivatkoztak. Az atlétikai pálya már jó ideje készen áll, de nem igen tapasztalható, hogy a dolgozók bevonultak volna az atlétikába. Sok esetben nem a felszerelés, vagy pályahiány oka valamely sportág elhanyagolásának, hanem elsősorban a közömbösség és nemtörődömség.

A másik hiba, ami a fejlesztési terv teljesítését, illetve a teljesítését akadályozza, az, hogy egyes sportkörök kizárólag a labdarúgásra ekezték felépíteni a sportot. Ez a helyzet a nagykanizsai Építőknél, Z. Vörös Meteornál, hogy csak a nagyobb sportköröket említsük. A szocialista sport alapja az MHK testnevelési és sportrendszer, amely felöleli a sport minden területét. Önként következnek ebből, hogy az MHK fejlesztése nélkül nem lehet jó sem a labdarúgás, sem pedig egyéb sportágnak a művelése.

Es még egyet. Súlyos hiba ma már a sportot anyagi haszonszerzésnek tekinteni. Az a vezető pl. aki azt kérdezi, mennyit jövedelmez az atlétika a sportkörnek, megfellekedik arról, hogy az atlétika vagy bármely más sportág fejlesztése nem az illető sportkör anyagi jövedelmezőségét, hanem a dolgozó magyar nép érdekében szolgálja. Az atlétikai szakosztályt tehát nem azért kell megalakítani, hogy a versenyek rendezéséből a sportkörnek haszná legyen, hanem azért, hogy minél több dolgozót helytállásra, ügyességre, küzdőképességre neveljünk az atlétikán keresztül. A szempont egyedül ez lehet.

Kormányzatunk az ötéves terv során tekintélyes összeget áldoz sportfejlesztésnek. Ebből épült a nagykanizsai Építők gyönyörű sporttelepe, a zalazentgróti, valamint a letenyei sportpálya is. Kormányzatunknak ez a meztelen támogatása arra

figyelmeztessen minden sportkört — elsősorban azokat a sportköröket, amelyek pályát kapnak —, hogy a nagy anyagi áldozat csak akkor lesz hasznos befektetés, ha az új pályákon nap-mint nap a dolgozók széles tömege sportol. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha a vezetőség jól dolgozik, kelően irányítja és szervezi a dolgozók sportját. A sportoló tömegek megmozgatására kiváló alkalom kínálkozik a szövőművelődés. Ezek a tömegversenyek azt bizonyítják, hogy jószervezéssel, előkészítéssel a dolgozók szívesen versenyeznek. Példa erre Zalaalvó, Zalatárnok, Gelse, Kis-komárom, Palin és még több más község, ahol a sportművelődés nagy számban vonul be a falusi dolgozókat. Ezekben a versenyeken nem egy községben tűntek fel a fiatal tehetségek, akik nagymértékben viszik majd előbbre a falu sportjának fejlődését.

Szeptember 30-án Zala megye csak úgy érhet el még jobb helyezést, ha minden egyes sportkör fel-számolja a hiányosságokat és a hátralevő egy hónapban teljes erővel igyekszik a terv teljesítésére, illetve túltejesítésére.

Párthírek

Szeptember 4-én este 7 órakor a nagykanizsai Városi Pártbizottság nagytermében előadás lesz az Időszervi nemzetközi kérdések sorozatában. Előadó: Keserü János elvtárs, a Központi Előadó Irodája tagja. Az előadás fontosságára való tekintettel meghívjuk a Párt-szervezetek vezetőségét, a pártnap előadókat, propagandistákat, népművelőket, az állami és tömegszervezetek vezető kádereit.

MOZI

Nagykanizsa Béke mozgó.

Szombat—vasárnap

HALLÓ MOSZKVA!

Szeptember 3-tól—5-ig

CARNÓ CIPŐJE

Moziműsor Zalaegerszegen:

Szeptember 2:

ELNI AKARUNK

Szeptember 3—5:

ELSŐ BOXKESZTYŰ

APRÓHIRDETÉS

MÉH CSALÁDOK eladók. Cím: Boronyúk József Szentkereszébe-hegy 13 szám. (273)

JÓKARBAN lévő használt író-asztal Zalaegerszegen eladó. Cím a kiadóban. (274)

GUBACSOT Somogyi Béla-ut 8. szám alatt veszünk át, gyűjtésre megbízást ugyanott adunk. Nagykanizsa Földművelésügyi. (583)

FEHER steppejt sportkocsi, majd nem új eladó. Nagykanizsa, Barthyányi-u. 22. (581)

GYÜMÖLCSFÁT, diszfát, diszcserjét, rózsát, szállít elsőrendű minőségben Dunánuli fászkola. Cégt. Tóth Zsigmond Szombathely, Zanati-u. Kérjen árjegyzéket. (584)

MELY gyermekkocsi eladó. Cím Nagykanizsa, Maori pontház 4. (589)

EGY BIRKA eladó. Cím a nagykanizsai kiadóban. (590)

HASZNÁLT butor eladó. Nagykanizsa, Sugár-u. 16/e I. 2. (Kazinczy-u. sarok). (592)

NAGYMÉRETŰ sportkocsi, épületha, deszka és ajtó eladó. Nagykanizsa, Magyar-u. 10. (593)

FEKETE télikabát, sötét öltöny, két újbefűt vasúgy eladó. Nagykanizsa, Zrínyi-u. 43. udvarban. (594)

Z A L A

A Magyar Dolgozók Pártja Zala megyei Bizottságának lapja. — Felső szerkesztő: Szánó Jenő — Felső kiadó: Darabos Iván — Szerkesztőség: Zalaegerszeg, Kossuth Lajos-utca 22. Tel. 250. Nagykanizsa, Zrínyi M.-u. 10. Tel. 54. — Kiadóhivatal: Zalaegerszeg, Széchenyi-tér 4. Tel. 102. Nagykanizsa, Zrínyi-u. 20. T. 15-50. Köszönet a Vas megye nyomdában Bismuth, Kossuth Lajos, G. Tel. 75. — Felső vezető: Hegedűs Gyula.